

DIRVA

IŠ KITOS PUSĖS...

NEPAISANT VISŲ LOGISKŲ ĮRODINĖJIMŲ, KAD JAV NETURINČIOS KITO PASIRINKIMO KAIP TIK KOVOTI PIETINIAME VIETNAME, VIS ATSIKANDA POLITIKŲ, KURIE TARIASI ŽINĄ KITĄ ISEITI. — ROBERTAS F. KENNEDY YRA VIENAS IŠ JŲ. — KAS SLEPIASI PO JŲ SPEKULIACIJOMIS? — ISTORIKO TOYNBEE PAŽIŪRA.

VYTAUTAS MEŠKAUSKAS

Praeitą savaitę beveik visi JAV užsienio politikos formuotojai valstybės Sekretorius Dean Rusk, paskaitorius George Ball, prezidento patarėjas McGeorge Bundy, ambasadorius J. Goldbergas, gen. Taylor'as pasisakė už dabartinės JAV politikos, t. y., kovos tęsimą Pietų Vietname, nes Washingtonas neturės kito pasirinkimo kaip kovoti ar kapituliuoti. Į kokias nors derybas komunistinė pusė visai nenorinti įsileisti. Nepaisant tokio atsakingų pareigūnų vieningo nusistatymo, senatorius Robert F. Kennedy, mirusio prezidento brolis, rado reikalo viešai išseiti su savo pasiūlymu. Būtent, komunistus reikia pakviesti į pietinio Vietnamo koalicinę vyriausybę.

Galima suprasti, kad R. F. K. nemėgsta prezidento ir laukdamas jo Vietnamo politikos nepasisekimo bando taip iškelti savo kandidatūrą 1972 metų prezidentiniams rinkimams, tačiau, iš kitos pusės, toks žygis yra gana rizikingas. Siūly-

ti koaliciją su komunistais po visų ligšiolinių patyrimų yra tas pats kaip visą kraštą atiduoti komunistams. Sunku prileisti, kad R. F. K. to nežinotų. Užtat prašosi išvada, kad jis žino, ką siūlo, žino, kur jis gali susilaukti paramos tokiam pasiūlymui. Tos paramos jis tikisi iš tų 'liberalinių' intelektualų sluoksnių, kurie iki šiol vis dar mano, kad Vietnamas yra vienintelė kliūtis susiartinimui su Sovietų Sąjunga ir tūkai visame pasaulyje. (Idomu, kad iš tų pačių sluoksnių yra kilęs ir McGeorge Bundy, kuris tačiau pritaria dabartinei administracijos politikai).

Kokie yra tos 'kitos pusės' motyvai? Juos gal geriausiai išdėstė populiarius britų istorikas dr. Arnold Toynbee londoniško 'Observer' straipsnyje.

Pasak Toynbee, jei nebūtų Vietnamo konflikto, iš karto atsidarytų kelias glaudžiausiam JAV-Sovietų bendradarbiavimui. Abi tos galybės siekia išvengti ginklų išsiplėtimo ir sulaukyti (contain) Kinijos išsiplėtimą. Žinoma, tą sulaukymą, "containment", patys kinai vadintų apsupimu — "encirclement" — kas yra natūrali politika tokiais atvejais, jei laukiama agresijos.

Koks bebūtų Kinijos režimas, šiandien vistiek ji būtų labai nepatenkinta savo vaidmeniu pasaulio politikoje. Visą šimtmetį nuo 1840 m. 'opiumo karo' iki 1945 m., ji buvo svetimų valstybių dalinimosi objektas. Prieš tai Kinijos imperija ir kultūra dominavo visoje Rytų Azijoje. 'Opiumo karas', kurio pasekoje britai įsitvirtino Hong-Konge, nužemino kiniečius iš aukštesnės rasės atstovų į paprastus 'čiabuvius' (native).

Kai Kinija 1949 m. tapo komunistine, JAV, iki tol

draugiškai nusiteikusi, darė viską, kad jai pakenktų. Po to kiniečiai jau rodo savo karingą ūpą kur tik gali. Jie užėmė Tibetą ir susilaukė pasaulio pasmerkimo. Jie užpuolė Indiją, kuri buvo jų geriausias draugas. Tie ėjimai tačiau rodo, kad Kinija nori atgauti tas pozicijas, kurias ji turėjo prieš 126 metus. Ir jei tai teisybė, Rusija turi jos bijoti daugiausia, o Amerika mažiausia.

Iki 'opiumo karo' Kinija taip dominavo Azijoje, kaip JAV šiandien vakarinėje hemisferoje. Išimtį sudarė Japonija, kuri tada, kaip dabar Kanada, buvo visai nepriklausoma nuo didžiausios kontinento valstybės. Tada Kinijai priklausė ne tik Tibetas ir Sinkiangas, bet taip pat ir Orutinė Mongolija, kairysis Amuro upės krantas ir jūros pakraštis su Vladivostoku, kurį Rusija įgyjo prieš 90 metų. Ir dabar Kinijos spaudimas turėtų nukrypti į Rusijos pusę. Pietryčių Azijos kraštai, nedideli ir silpni, nėra geras kasnis Kinijai. Be to, jie yra tankiai apgyvendinti, tautiškai atgiję ir lygiai taip pat sunkiai būtų Kinijos suviršinami, kaip Rytų Europos satelitai Rusijos. Tuo tarpu Rusijos erdves Sibire ir Orutinė Mongolija yra retai apgyventos.

Rusijos-Kinijos kiviščiai prasidėjo XVII amžiuje. Kiniečiam ilgesni laiką, beveik 200 metų, pasisekė sulaukyti rusų skverbimas į Rytus. Rusai tačiau vėl pradėjo eiti pirmyn nuo 1858 m. ir buvo gerokai įsitvirtinę Mandžūrijoje, kurią gražino kiniečiams. Nekalbant apie kitas nesutikimo galimybes, Orutinė Mongolija yra pakankamai didelis ginčo objektas, joje yra daug dar neišnaudotų gamtos turtų ir galimybių žemės ūkiui.

Tokiu būdu Rusija turi išrovavimo saugotis Kinijos ir tuo pačiu — teigia Toynbee — sovietų premjeras Kosyginas ir šiaurinio Vietnamo valdovas Ho Chi Minh yra natūralūs prezidento Johnsono sąjungininkai. Kodėl prezidentas — klausia Toynbee — neišnaudoja tos situacijos?

Man atrodo, kad tokia spekuliacija nebuvo svetima ir Washingtonui. Kam gi Harrimanas buvo siūstas į Maskvą? Tam, kad išsiaiškintų tokias galimybes. Tačiau sovietų atsakymas buvo: visų pirma atiduokite pietinį Vietnamą Ho Chi Minhui. Ir ką už tai gaus JAV? Komunistinio prestižo sustiprėjimą visame pasaulyje! Žinia, galima manyti, kad komunistui išsiplėtus visame pasaulyje ir įsigalėjus net Amerikoje, jis gerokai pasikeis į gerą pusę. Tokia prielaida veda prie 'Better red as dead' politikos, tačiau tam nėra reikalo. Kol kas JAV ir kiti laisvieji kraštai yra keletiškai stipresni už komunistinius kraštus ir tie tikrai nerizikuos savo pražūtimi, jei Vakaruose bus noras savo principus, idealus ir klėstančią gerovę ginti iki galo. Reikia tik pasiryžimo ir valios.

"SUKTINIS" TAUTŲ FESTIVALIJE. Šv. Kazimiero Lituanistinės mokyklos tautinių šokių grupės "Suktinis" šokėjai, Vasario 16 minėjime sulaukę daug ir nuširdžių publikos plojimų, sekmadienį, vasario 27 šoka Tautų festivalyje Clevelande, kuriame dalyvauja 25 įvairių tautybių dainos ir šokio meno vienetai.

Šį rudenį "Suktinis" drauge su "Vaidilos" teatru, susitarus mokyklos ir teatro vadovybėms, rengiasi didesniajam šokio ir vaidybos pastatymui. Rež. P. Maželis ir "Suktinio" vadovai J. Kavaliūnaitė ir M. Leknickas jau yra aptarę būsimą pastatymo pobūdį. J. Carlos nuotrauka

KAD KOVA DĖL LAISVĖS BŪTŲ NAŠESNĖ...

Prof. Dr. Br. Nemicko kalba, pasakyta 1966 m. vasario 12 d. Los Angeles mieste, minint Lietuvos nepriklausomybės atstatymo sukaktį.

Kiekviena tauta su džiaugsmu ir didžiu pasididžiavimu švenčia savo politinės nepriklausomybės dieną. Tą dieną laisva tauta peržvelgia savo nueitą kelią, atlikus darbus ir pasiryžta naujiems ateities laimėjimams. Tauta, kurios politinė laisvė yra išplėsta, tauta, kuri velka svetimųjų jungą, tauta, kurios lūpos užčiauptos ir rankos surištos, tokia proga juolabiau ryžtasi sukaupti visas savo jėgas prarastajai laisvei atgauti. Šis ryžtas yra visiškai natūralus, nes politinė nepriklausomybė yra būtina sąlyga tautos kūrybinei galiai išsiskleisti ir dvasinei bei medžiaginei gerovei tarpt. Be politinės nepriklausomybės tauta negali eiti pažangos keliu, negali įnešti didesnio indėlio nei į savąją, nei į pasaulinę kultūrą. Tauta, neturėdama politinės nepriklausomybės, užuot pažangėjusi, nyksta, jos kūrybinė galia ir buitis menksta. Šiuose žodžiuose kaip tik ir glūdi atsakymas į klausimą: kodėl kiekviena tauta, vos tik šiek tiek susiformavus jos individualinei tautinei asmenybei, siekia politinės nepriklausomybės, kuri suteikia reikalingas sąlygas tautos genijui pražysti. Šis siekimas juo labiau yra suprantamas toms tautos, kurios politinės nepriklausomybės palaime džiaugėsi, bet kurių politinė laisvė laikinai išplėsta, kūrybinė galia užsmaugta, kurių dvasiniai polėkiai dusinami, medžiaginės gerovės pažanga varžoma. Šiandieną lietuvių tauta, išplėsta politinė nepriklausomybė yra netekusi savo klestėjimui būtina reikalingų sąlygų ir atsidūrusi priespaudoje, iš kurios visomis savo jėgomis ryžtasi išsinierti. Šis lietuvių tautos ryžtas yra gerai žinomas okupantui ir jis visomis savo jėgomis ir istorijoje dar neregėto žiaurumo priemonėmis stengiasi tą tautos ryžtą užgniaužti.

Kas metai pavergtas lietuvis tyliai, bet ryžtingai, o laisvasis lietuvis viešai ir iškilmingai su pasididžiavimu mini Lietuvos valstybės atstatymą -- 1918 metų Vasario 16 d. aktą, grąžinus lietuvių tautai politinę nepriklausomybę ir laisvajam pasauliui paskelbusį tautos valią -- savaran-

kiškai tvarkyti Lietuvos valstybinį gyvenimą, nutraukiant bet kokius praeities priklausomybės ryšius su Rusijos imperija. Ši lietuvių tautos politinės valios išraiška, paskelbta Lietuvos Tarybos ir atkūrusi nepriklausomą Lietuvos valstybę, kaip tarptautinės bendruomenės narį, yra netik lietuvių tautos pasididžiavimo apraiška, bet dabartinėmis sąlygomis, kada tauta pavergta, ir išsilaisvinimo kovos akstinas. Lietuvių tauta šį didį įvykį dabar mini be džiaugsmo, nes jau 25-keri metai kai Sovietų Sąjunga, jėga ir klaida užgrobusi Lietuvos žemę, laiko savo replėse sukausi lietuvių tautos politinę valią ir neleidžia tautai pačiai spręsti savo reikalų. Bet gi pavergėjo smurtas ir klaida, kaip praeityje nepajėgė, taip ir dabar nepajėgs sunaikinti lietuvių tautos ryžto nepriklausomai gyventi ir pačiai tvarkyti savo reikalus. Ryžtas į nepriklausomą gyvenimą kas metai suburia laisvuosius lietuvius Vasario 16 d. proga atnaujinti įžado savo tautai, sukaupiti laisvės kovai daugiau intelektualinių jėgų bei medžiaginių išteklių ir peržitūrėti tos kovos būdus bei priemones, kad pati laisvės kova būtų paveikesnė ir sėkmingesnė.

Lietuvių tautos išsilaisvinimas, Lietuvos valstybės suverenių teisių atstatymas, yra reikalingas trijų pagrindinių sąlygų: 1) Lietuvos laisvės bylai palankios tarptautinės padėties, 2) lietuvių -- laisvųjų ir pavergtųjų -- kovos ryžto bei nepalaužiamo tikėjimo į tautos prisikėlimą nepriklausomam gyvenimui ir 3) laisvųjų lietuvių jėgų bei politinių pastangų tinkamo surikiavimo Lietuvos laisvės kovai. Šia proga nesu pasišovęs giliau analizuoti nei dabartinės tarptautinės politinės padėties, kuri šiuo metu nerodo ryškesnių palankumo žymjų Lietuvos laisvės bylai, nei lietuvių tautos kovos ryžto bei tikėjimo į prisikėlimą, kurių tvirtum netenka abejoti, bet noriu kiek plačiau apsisiti ties trečiąja sąlyga ir pamprotauti, kaip laisvieji lietuviai turėtų surikiuoti savo pastangas, kad laisvės kova būtų našesnė.

Lietuvių tauta šiandieną yra okupuota, prislėgta dar istorijoje neregėto žiaurumo priespaudos, lietuviai savo tėvynėje negali vesti kiek atviresnės išsilaisvinimo kovos. Dešimtmetį trukusi atvi-

ra laisvės kova ilgainiui turėjo išvirsti į tylų, bet kietą priešinimąsi pavergėjo užmačioms, siekiančioms surusinti Lietuvos žmones ir sunaikinti jos ūkinį savarankiškumą, pajungiant Lietuvos ūkį sovietinės imperijos interesams. Toms okupanto užmačioms spiriasi ir spirsis lietuvių tauta visais jai galimais būdais ir visomis jėgomis. Ji yra

DR. BR. NEMICKAS kalba Los Angeles įvykusiame Vasario 16 minėjime.

L. Kančausko nuotrauka

reikalinga ir laukia iš laisvojo pasaulio, ypač iš laisvųjų lietuvių, pažangos. Todėl mes turime atlikti tuos laisvinimo darbus, kurių negali atlikti pavergtas lietuvis. Mes turime skelb-

De Gaulle: -- Leisk tiems dviem vietnamiečiams tarpusavy susitvarkyti!

KARAS IŠ ANAPUS 18

Stalingrado kautynės

Apie Stalingrado mūšį nemažai buvo rašyta. Šį kartą norime patiekti keletą vaizdų, kaip patys rusai matė Stalingrado mūšį. Vienas geriausias liudijimas apie to miesto gynybą kariniu ir psichologiniu atžvilgiu bene bus generolo (dabar maršalo) Čuikovo knyga "Kelio pradžia".

Čuikovas, kuris vadovavo 62-ai armijai per visą Stalingrado apgulimo laiką, 1959 metais išleido šią knygą, kuri yra netik geriausias pasakojimas apie komplikuoatą mūšį, bet ir autentiškiausias liudijimas, rašytas rusų generolo, kurį cituoja vakariečiai kariniai kritikai.

Iki 1942 m. Čuikovas, buvęs kariniu attache Čiung-Kinge, liepos pradžioje buvo atsiųstas į Stalingrado frontą, kai vokiečių armijos veržėsi per Dono provincijas, o rusai traukėsi Stalingrado link. Savo pasakojime jis piešia vaizdą apie rusų kareivių ir karininkų moralę, nebijodamas pareikšti kritikos ir aukštesiems vadams.

"Aš skubiai nuvykau į 21-mos armijos štabą prie Frolovo. Tai buvo "judantis" štabas. Visi gyvenę įsitaikę automobiliuose ir sunkvežimiuose. Net armijos vadas Gorlov irgi miegojo automobilyje. Tai man nepatiko, nes rodė nepastovumą ir trūkso pasiryžimo bei apsisprendimo. Buvo paaiškinta, kad tai daroma tam, kad geriau pabėgti nuo besivejančių vokiečių".

Lankydamasis fronte, Čuikovas rado, kad armijos moralė labai žema. "Aš mačiau, kaip kariai bėgdami iš vakarų per stepes, valgė paskutinį savo maistą, tad davinį. Kai jų paklausiau: Kur bėgate? Ko jūs ieškote? atsakymai neturėjo jokios logikos.

Atrodė, kad visi jie ko nors ieškojo už Volgos, arba Saratovo rajone... Stepėje aš susitikau su divizijų štabais, kurie pretendavo,

kad ieško 9-tos armijos štabo. Tokie štabai susidėjo iš kelių karininkų, kurie susėdę 3 ar 4 automobiliuose, prikrautuose benzino bakų, į mano klausimą: Kur yra vokiečiai? Kur jūs vykstate? nežinojo ką atsakyti. Buvo aišku, kad nelengva pakelti tokių žmonių moralę nei juos vesti atgal į kovą, kai jie tegalvojo tik apie bėgimą..."

Kai kurie generolai nebuvo vertingesni už eilinius karius. Generalas Gordovas, kuris vadovavo 21-mai armijai, buvo paskirtas 64-tos armijos vadu su Čuikovu kaip padėjėju.

"Aš jo niekad anksčiau nebuvau matęs. Tai pražilęs generolas, pilkom akim, kuriose atsispindėjo nusivylimas. Atrodė, kad jis nenori nieko matyti ir girdėti. Jo žvilgsnis sakė: "Nekalbėkit man apie situaciją, aš viską žinau. Aš nieko negaliu padaryti, nes toks mano likimas".

Gen. Gordovas įsakė tik daliai savo armijos laikytis Dono kilpoje, kitai persikelti į rytinį krantą ar būti rezerve. Čuikovas buvo priešingas tokiam įsakymui, bet Gordovas buvo vienas iš tų žmonių, kurie nemėgo nė mažiausio prieštaravimo iš savo pavaldinių. Nežiūrint to, už kelių dienų Gordovas buvo škviestas į Maskvą ir jam buvo pavesta dar aukštesnė vieta: paskirtas Stalingrado fronto vadu. Gi Čuikovą paskyrė 64-tos armijos vadu. Liepos 25 d. jo vadovaujama armija susirėmė su vokiečiais prie Žemutinės Čirskajos, Dono kilpoje. Smulkmeniškai aprašęs dvi dienas trukusį mūšį, kur vokiečiai prarado daug tankų ir turėjo didelį nuostolių nuo rusiškų minosvaidžių "Katiušių", Čuikovas pasakoja, kaip vokiečiams nepavyko prasiliužti pro rusų linijas kilpoje.

"Mums nebeliko daugiau tankų, tad pasiunčiau keletą bataljonų į jūros šaulių, kad užkimštų spragą... Atrodė, kad viskas susitvarkė, kai staiga kilo panika dešiniame krante, sanitariame, artilerijos ir transporto daliniuose. Jiems kažkas pasakė, kad vokiečių tankai yra tik už 3 kilometrų. O tomis dienomis panašios naujienos užteko, kad visi pasileistų bėgti prie pirmojo tilto. Kad sukludytai tai masei automobilių keltis per Doną, prie svarbiausių tiltų pasiunčiau savo štabo karininkus. Bet jau buvo per vėlu. Priešaviacija pasinaudojo susikimšimu ir viską sudaužė".

Rugpjūčio pabaigoje ir rugsėjo pradžioje vokiečiai artėjo prie Stalingrado iš visų pusių, nežiūrint smarkaus rusų priešinio. Vokiečiai turėjo didelę persvarą ginklais, ypač lėktuvais, kurie kasdien atlikdavo apie 3000 skridimų, kai rusai tegalėjo padaryti tik 300. Gi tankų rusai beveik kaip nebeturėjo.

Rugsėjo 10 d. kaip rašo Čuikovas, rusų karių moralė buvo labai žema. Trūkumas maisto ir ginklų, dideli nuostoliai ir nematant, kad bus gautas pastiprinimas, blogai veikė į karius. Žmonės troško vieno dalyko -- persikelti per Volgą ir bėgti tolyn nuo Stalingrado. Čuikovas susitiko su gen. Lapatinu, kuris jam prisipažino, kad yra beprasmiška ginti Stalingradą. Čuikovas mandagiai jam pasiūlė persikelti per Volgą ir padaryti raportą karo komitetui, arba kitais žodžiais, siūlė apeiti Stalingradą, nes jo pesimizmas užkrečiantis. Trys Čuikovo pavadotojai, kurie vadovavo tankams, artilerijai ir inžinerijai staiga "susirgo" ir pasiskubino persikelti per Volgą. Visa tai, aišku, neigiamai veikė kovotojus.

Rugsėjo 12 d. 62-ji armija liko visiškai izoliuota Stalingrade. Čuikovas, paskirtas Stalingrado fronto vadu, pareiškė Chruščiovui ir Jeremenkui: "Mes turime arba išlaikyti miestą, arba žūti". Chruščiovas jį užtikrino, kad bus suorganizuota visa galima pagalba Stalingrado gynėjams.

Rugsėjo 13 prasidėjo didžioji vokiečių ofenzyva prieš miesto centrą, kad galėtų prasiliužti iki Volgos. Rusai užmušinėjo vokiečius šimtais, bet jų antplūdis nestojė ir kautynės vyko per 800 metrų nuo Čuikovo štabo, kuris buvo įsitaikęs požemiuose prie Volgos. Su savo nedideliu 19 tankų rezervu Čuikovas bandė neprileisti vokiečių prie upės. Ir tą kritišką rugsėjo 14-15 naktį garsioji Rodimcevo divizija iš 10,000 vyrų pradėjo keltis per Volgą. Ji turėjo miesto centrą išvalyti nuo vokiečių ir įsitvirtinti. Kautynės buvo baisiai žiaurios ir tęsėsi visą dieną. Rugsėjo 16 d. rusai atsiėmė Mamai aukštumą, kuri iki pat 1943 m. sausio mėn. pasiliko svarbiausiu objektu vokiečių ofenzyvos.

Pastiprinimai Čuikovo armijai turėjo ateiti per Volgą, kuri toji vietoj yra į mylios pločio. Dieną ir naktį ji buvo vokiečių bombarduojama. Lapkričio mėn. Volga pradėjo dengtis ledu ir pastiprinimams buvo sunku persikelti. Tik nedidelė kiekiai maisto ir ginklų buvo nuparašiuojami iš lėktuvų. Bet kai gruodžio 16 Vol-

ga pilnai užšalo, šaudmenis galima buvo pristatyti rogemis.

Gruodžio 25 d. rusai atsiėmė "Raudonojo Spalio" fabriką, iš kurio vokiečiai buvo pasidaryę tikrą tvirtovę. Ten reikėjo saugoti salę, kambarį po kambario atkovoti.

Čuikovas pasakoja, kai vokiečiai pasijuto apsupti, jie tęsė kovą didvyriškai kaudamiesi, vildamiesi, kad von Mansteino šarvučiai greit prasiliužs ir ateis į pagalbą. Iki gruodžio pabaigos šia viltimi gyveno vokiečiai, rodydami iki paskutinio šovinio pasipriešinimą. Rusai beveik nė vieno vokiečio nepaėmė nelaisvėn, nes vokiečiai atsisakydavo pasiduoti. Tik po von Mansteino nepasisekimo prasiliužti, vokiečių karių moralė krito, tačiau dar kai kurios vietos iki pat sausio 25 d. vokiečiai kietai laikėsi.

(Bus daugiau)

Peticija sovietams bus nemaloni ir skaudi

Be išrūpinimo lietuviškųjų transliacijų per Radio Free Europe dar vienu labai svarbiu uždaviniu šiais Jaunimo Metais lieka petičijos Jungtinėms Tautoms paruošimo ir įteikimo reikalas. Lietuviškoji visuomenė jau yra pakankamai plačiai painformuota visokiais, daugiausia, techniniais petičijos ruošimo klausimais. Visuomenės pritarimas yra spontaniškas ir labai entuziastingas. Atrodo, kad šioje srityje, jokių neaiškumų ar abejonių nėra ir visi lietuviai, talkinami savųjų kaimynų latvių ir estų, kartu padedant ir vietinei patriotinei amerikiečių visuomenei, petičijos ruošimo darbui atliks pagal numatytuosius planus.

Savaime suprantama, petičijai parašų rinkimas pareikalaus iš mūsų jaunimo ir talkininkų no rinčių vyresniųjų labai daug darbo ir pastangų. Juk čia neužteks laiškų rašymo ir vokių adresavimo. Čia itin svarbu pasiekti kiek galint daugiau asmenų, kurių parašas yra lygiai svarbus ir reikalingas. Įsidėmėkime, kad kiekvienas parašas yra pakankamai didelės reikšmės, kad kartais dėl vieno parašo reiktų ir kokią papildomą mylią keliauti ar atskirti gyvenantį asmenį aplankyti. Peticija bus galima pasirašyti visų lietuviškųjų susirinkimų, vakarų, minėjimų, parodų metu, ją platins ir kvies pasirašyti lietuviškųjų organizacijų atstovai, žodžiu, bus stengiamasi pasiekti kiek galint daugiau tautiečių ir mums prijauniančiųjų. Gal vienas kitas pesimistas ir galės klausti ar abejoti tokios petičijos nauda, girdi, tiesiai dėl tų parašų, sovietai juk neišsigas ir savosios okupacinės kariuomenės iš Lietuvos neatitrauks. Sutikime, kad ir dešimt milijonų parašų neprivers sovietus ušsikraustyti iš užimtųjų teritorijų, bet mes ir visas pasaulis gerai žinom, kad sovietija yra itin jautri pasaulio viešajai opinijai. Nereikia abejoti, kad toks mostas ne tik kad neapsunkins sovietinamos Lietuvos ir jos žmonių likimo, bet, priešingai, gali susilaukti bent kiek švelninančių okupacines sąlygas veiksmų iš Kremliaus pusės. Ta viena, Antra, kaip ten bebūtų, milijoninės petičijos atsiradimas Jungtinėse tautose, sovietijai vis

Diena iš dienos

*** B. K. NAUJOKO UŽRAŠAI ***

DAUG UŽRAŠŲ nesuskamba laiku apsiirengt kelionė ir žmonėms pasirodyt deramai švarkais. Kita tiek praskrenda minčių -- kaip bičiuli -- spiečiai ir išsisklaido "nesusemti" ir nekiek neužrašyti. Todėl net ir ne diena iš dienos pasirodanti Dirvoj jų kampelis apydažniai tenka užleisti kam kitam.

Tarp neužrašytųjų užrašų buvo pasilikęs ir įspūdis iš P. Stravinsko laiško Dirvoj, -- ne iš paskutinio, o iš to, kur piktinos B. Railos, esą, neįtikėtina nepagarbiais pasisakymais apie jo straipsnį Teisininkų Žiniuose ir net apie jį patį. Būtų taip ir likęs tas užrašas neužrašytas, jei ne tas kitas laiškas, šį kartą su paklausimais, atsuktai tiesiai į šių užrašų kampelį.

Kauno teatre rodytoji komedijoj -- berods, iš Boriso Dauguviečio anuomet galvotručiais keptų "blynų" serijos -- vienas personažas (A. Kupsto vaidinamas) sakydavo: -- Aš žinau, kas aš esu, ir reikalauju sau pagarbos! Tai buvo juokingiausia vieta visoj komedijoj. Nes pagarbos -- ar meilės! -- reikalavimas sau visada atrodo groteskiškai, ne tik scenoj, o ir tikrajam, ypač viešajam gyvenime. Pridera mums mylėt ar bent gerbt vienas kitą. Tinka tą dažnai ir įkyriai priminti. Tinka reikalauti pagarbos žmogui apskritai. Tinka papriekiaštaut ir pasibart už tą ar kitą kieno nors su kuo nors nepagarbų pasielgimą. Bet pridera žmogui ir pačiam turėt savigarbos. O toji nesiderina su įsakmiu reikalavimu pagarbos (arba pagyrimu, dovanų, meilės) pačiam sau. Nesiderina su ja ir viešas aimanavimas dėl patirtos nepagarbos. Pagarba nusipelnoma, įgyjama ir ginama kitaip, o ne reikalavimais ar "graudžiais verkimais".

Viešame skunde anądien (Dirvos 14 nr.) P. Stravinskas apkaltino B. Railą ne tik nesiskaitymu su jo (Stravinsko) "garbe bei asmenybės vertebe", bet ir visa eile kitų nedorybių: minčių iškraipymu bei subanaliniu, nemoralumu ir net surežisuotu pasityčiojimu ("juokdario kepurę ant manęs uždėjo, o po to dar juokias"!)

Grįžtu į abu (Railos ir Stravinsko) straipsnius, -- ogi nieko tokio ten nėra. Raila viešai pasakė savo nuomonės apie Stravinsko T. Žiniuose dėstytas nuomones. Lyginu Railos citatas iš Stravinsko straipsnio -- žodis žodin atitinka, jokių iškraipymų. Kad bent jau kaip nepraustaburniškai niekintų tas nuomones, -- bet ir to nėra. Kitas net giria, Na, apie kitas atvirai (ir su "trupinių druskos") mano, kad negenialios.

Nėra tokio dėsno, kad nevalia pasakyt savo neigiamos nuomonės apie kito nuomonę. Nėra tokio moralinio kodekso, kurs reikalauja apie kito nuomonę kalbėti tik reveransais, nors ir veidmainingais. P. Stravinsko atoveikis į Railos nuomones apie jo nuomones dar vieną kartą parodė ir įrodė neprilygstamą jo opumą "reikalavime sau pagarbos". Nuo pabraukimo prieš plauką aikteli, lyg nuo kruvinos žaizdos.

Esant taip opiam, geriau iš viso neit nuomonių susidūrimų aikštėn. Nes čia beveik kaip bokse, nors ir smerkiami smūgiai "žemiau juostos", bet jau bent prieš plauką brūkštelti neišvengiama, todėl ir leistina. Išėini viešumon, -- tesėk ir nemalonius brūkšteltėjimus oriai (be gvyto!) atlaikyti.

Tai štai ir kryžkelė: ar ir kaip atsiliepti į tokio opaus klausinėjoto viešus paklausimus? Ypač, kai iš paklausimų kyšo ir gatavi atsakymai. Prasitarsi tiems atsakymams ne pagal plauką -- vėl kils verksmas ir dantų griežimas?

Laimė, kad tie klausimai jausenesni už visus užrašus. Ir dirgina jie tikstančius, o ne vieną P. Stravinską. Todėl gal ir reikia apie juos samprotaut. O jeigu įsisuktų ir nepasroviui -- nepašaukui su gatavaisiais atsakymais slenkanti mintis, -- tėsaiurpina ji daugelį pakaušių, ne vieno P. Stravinsko. Nesgi, sako, pasidalintas džiaugsmas -- dvigubas džiaugsmas, o pasidalintas nemalonumas -- pusė nemalonumo. Matyt, taip skaitčiuoja, kai tik du dalinas. Dalybose dalyvaujant daugeliui, turėtų išeit daug kartų geriau...

bus labai nemalonus dalykas, tiesiog rakštis jos akyse. Rakštis akyse tos, kuri, paskiausiu metu, tame pasaulio forume dedasi itin jautria kolonizuotųjų tautų gynėja ir užtarėja. Milijono parašų lydimas petičija turės atkreipti dėmesį ir tų tautų, ypač iš Azijos ir Afrikos tarpo, kurios tiki ar bent stengiasi tikėti sovietine gražbylyste ir nepažįsta tikrųjų sovietinių kėslių. Milijonas žmonių tik jau negali meluoti! Neretas diplomatus, ypač iš naujai besikuriančių tautų tarpo, nejuokais susirūpins ir bus priverstas pagalvoti, ar tai, ką skelbia šioji lietuvių paruoštoji ir įteiktoji petičija, yra gryna tiesa. Jei taip, tai ir jūjų nusiteikimai sovietų atžvilgiu, bent jau dalinai, turės pakitėti, ar bent susilaukti tam tikro rezervuotumo.

Kiekvienu atveju, tokia petičija sovietams bus ne tik nemaloni, bet ir skaudi. O, tai jau, bent pradžioje, galima laikyti ir neblogu laimėjimu, kuris turėtų patiesinti visas mūsų pastangas besistengiant visą petičijos parašų rinkimą pravesti efektyviau ir

tvarkingiau. Taip gi, negali būti jokios abejonės, kad milijoninės petičijos Jungtinėms Tautoms įteikimo faktas negalės būti ignoruojamas pasaulinės spaudos, radijo ir televizijos. Ir pats įteikimas ir lankymasis Jungtinėse Tautose bus tinkamai išreklamuotas, laiku pranešta ir pakviesta dalyvauti pasaulio viešosios nuomonės formavimo institucijų atstovai, su foto aparatais, televizijos kameromis, filmų juostomis, magnetofonais ir mikrofonais. Visos tos priemonės bus panaudotos stengiantis garsinti patį faktą ir tuo patį keliant aikštėn Lietuvos ir kitų Baltijos valstybių likimą sovietinės okupacijos sąlygose.

Mūsų jaunas jokie darbo, jokių pastangų nebijo ir savo laisva valia ryžtasi tam didžiam žygiui ir laukia visų mūsų tautos ir pritarimo.

PLJK Inf.

Skaityk ir platink
DIRVĄ

36-RIŲ METINIŲ VEIKLOS JUBILIEJINE PROGA

GLOBE PARCEL SERVICE, INC.

viena iš pirmųjų ir seniausių siuntinių firmų Amerikoje, įgaliota V/O Vnešposyltorgo priimti Siuntinius-Dovanas į visas U.S.S.R. dalis.

PASIŪLO dėmesiui daugeliui mūsų klientų ir suinteresuotiesiems asmenims didelį pasirinkimą prekių, audinių ir dirbinių mūsų vyriausioje kontoroje ir visuose mūsų skyriuose

YPATINGAI ATPIGINTOMIS JUBILIEJINĖMIS KAINOMIS.

GARANTUOJAME — U.S.S.R.

• Pristatymą Jūsų siuntinių Jūsų giminėms pilnumoje ir saugiai per trumpiausį laiką.

• Pilną Jūsų siuntinių apdraudą, nuo bet kokio požūrio rizikos.

• Paliuosavimą siuntinio gavėjo nuo bet kokios papildomos rinkliavos.

• Neatidėliotiną patvirtinimą ir išsiuntimą sąskaitos klientams, atsiuntusiems paštu siuntinius į mūsų kontorą.

• Pranešimą apie siuntinio įteikimą su gavėjo parašu.

• Įteikimą gauto siuntinio paštui laike 24 valandų, patvirtintu atitinkamu pakvitavimu.

Reikalaukite informacijų ir mūsų katalogų

VYRIAUSIA ĮSTAIGA

GLOBE PARCEL SERVICE, Inc.

716 Walnut Street
Philadelphia, Pa. 19106
Telefonas — 215 — WA 5-3455

CENTRINĖ ĮSTAIGA — NEW: YORKE:

GLOBE PARCEL SERVICE, Inc.

220 Park Avenue South (18 g-vės kampas)
New York 10003
Telefonas — 212 — 982-8410

Kreipkitės į visus mūsų skyrius visuose didžiuose J. A. V-bių miestuose.

VIEŠĖDAMI CHICAGOJE PIRKITE NAUJOJE MODERNIOJE

MAISTO IR LIKERIŲ KRAUTUVĖJE

2534 WEST 69th STREET. Telefonas: RE 7-3332

Savininkai: J. Janušaitis ir J. Mažeika

ČIA GERIMUS PIRKSITE TIKRAI PIGIAI! TIK KELETAS PAVYZDŽIŲ

1. Leroux Strawberry or Cherry liqueur 5th — 3.69
2. Asbach Uralt-Import. Germ. brandy 5th — 5.49
3. Import. 5 Str. French Cognac 5th — 5.75
4. Napoleon Brandy 5th — 3.35

5. Coeur de France Cordials 5th — 2.98
6. Liebfraumilk Import. German Wine 5th — 0.98
7. Bordeaux Import. French Wine 5th — 0.98

Be to, didžiausias pasirinkimas importuotų maisto produktų iš viso pasaulio kraštų.

DIRVA

The Lithuanian Newspaper
Established 1915

6907 SUPERIOR AVENUE, CLEVELAND, OHIO 44103
Telephone: 431-6344.

Second-Class Postage paid at Cleveland, Ohio.

Published tri-weekly except Holidays and semi-weekly in July and August by American Lithuanian Press Radio Ass'n, VILTIS, Inc. (Non-profit).

Subscription per year \$11.00. Single copy 10 cents.

Editor-in-chief Jonas Čiuberkis.

Prenumerata metams \$11.00, pusei metų \$6.00. Dirva išeina: tris kartus į savaitę, išskyrus šventes ir du kartus liepos ir rugpjūčio mėnesiais.

Redaguoja:

Jonas Čiuberkis ir Vytas Gedgaudas

Redakcinė kolegija: P. Bastys, E. Čekienė, A. Laikūnas, R. Mieželis, V. Rastenis ir St. Santvaras.

DARBUI ĮSIBĖGĖJUS

Baltic Appeal to United Nations -- tai ne nauja organizacija, o tik vienas darbus įvykdyti ir užbaigti organas. Jo šaknys kyla iš lapkričio 13 manifestacijos branduolio ir šakojasi į visų trijų Baltijos valstybių jaunimo vadovaujančius asmenis. Tos organizacijos uždavinys -- ne tik aplankyti visų valstybių atstovybes prie Jungtinių Tautų, bet paruošti, įteikti ir, reikaliui esant, papildyti informaciją apie dabartinę Baltijos valstybių padėtį bei tos padėties susidarymo priežastis -- komunistinę okupaciją.

Taigi, darbas nėra lengvas ir toks paprastas, kaip iš paviršiaus žiūrint atrodo. Numesti į vieną ar kitą delegaciją memorandumą, jei priima, padėkoti ir grakščiai nusilenkus padėkoti -- tai vienas dalykas. Paruošti tinkamą ir neabejotinai išsamią, o kartu ir neperkrautą medžiagą, ją pristatyti taip, kad neatsidurtų šiukšlių dėžė atsiveikinus -- jau kitas dalykas. Pasirodo, dar negana angliškai paruoštos medžiagos. Reikia jos dar ispanų ir prancūzų kalbomis, nes ne visų delegacijų atstovai naudoja anglų kalbą. Ir tai dar ne viskas. Reikia ne mažai pastangų, kad atstovybės mūsų delegacijos priimtų ir išklaustų. O toje misijoje susiduriama su neįtikėtais sunkumais. Iš iki šiol aplankytų apie 80 atstovybių, mūsų delegatai palankiau buvo priimti Pietų

Amerikos ir Afrikos atstovybėse, gi nepalankiausiai į tą darbą pažūrėjo Baltijos valstybių europietiškieji kaimynai, pvz., Norvegijos atstovybė net atsisakius delegaciją priimti!

Nuėjus į atstovybę, neužtenka būti susipažinusiu su savo problema. Kad ryšys užsimegztų ir kad atsirastų dialogas, reikia susipažinti su lankomosios delegacijos krašto politine, ūkine ir socialine padėtimi, nes menkas tuose reikaluose orientavimasis gali sudaryti blogą įspūdį ir duoti neigiamų rezultatų.

Tokie ir kitokie reikalavimai įpareigoja tinkamai pasiruošti lietuvių, latvių ir estų atstovus, apsijungusius tai bendrai misijai ir kol kas tik tam tikslui, į darnų vienetą. Tai darbas, kurio praktiškai vykdomas atsijoją tam darbu tinkamus žmones ir kartu parodo, kas tame darbe reikalinga išmokyti, kokių sugebėjimų ir kokios patirties reikia. Tai netik gera mokykla mūsų jauniems visuomenininkams, bet kartu milžiniška talka mūsų veiksmams, kuriems tas darbas taip pat ne visada ir ne visiems įkandamas.

Jaunimui su iniciatyva atsivėria plačios galimybės tose srityse, kur buvo jaučiama tuštuma, kur buvo patirtis, bet nebuvo reikiamos iniciatyvos.

(I.Č.)

KONSULO A. SIMUČIO ŽODIS VASARIO 16 MINĖJIME NEW YORKE

Kaip ir tikstančiai kitų lietuvių įvairiose laisvojo pasaulio šalyse šiandien susirinkome pakalbėti už brutaliai okupuotą jėga pavergto tėvynės nutildytuosius. Kaip mūsų, taip ir jų mintyse ir širdyse Lietuva tebėra nepriklausoma ir tos nepriklausomybės jokia okupuota jėga nepajėgs išplėsti iš lietuvių širdžių, kol jos gyvos plaks krūtine.

Niekas nenuginčys, kad mūsų tautos padėtis šiandien yra nepaprastai sunki. Rusijos carų imperializmas, įvilktas į raudonus marksinius, prispaudė mūsų tautą kaip dar niekada istorijoje. Kada rusų mokslininkams pavyko nuleisti raketa ant mėnulio, tai Maskvos laikraščiai išėjo su dideliu antraštelėmis -- mėnulis kalba rusiškai. Tikrovėje mėnulis dar nekalba nei rusiškai nei kaip kitaip, bet tos rūšies sovietinės Rusijos valdovų teigimai pakartotinai atidengia nacionalistinį rusiškąjį imperializmą visam nuogume. Ir ištikrųjų, visur ten, kur tik Sovietinės Rusijos valdovų rankos pasiekia, brukama rusų kalba. Šiandien Prūsų Lietuva su Tilže, Karaliaučium ir Kristijono Donelaičio gimtine kalba rusiškai, iš gilumos Rusijos privežtų kolonistų dėka. Ar toji padėtis nėra dar vienas įrodymas rusiškojo imperializmo planų apsupst lietuvių tautą ir palengva ją sunaikinti? Vargiai tą galėtų nuginčyti ir patys serviliskiausi okupantų klapčiukai.

Bet ar tai reikšia, kad žiaurus dvidešimtojo amžiaus genocido akivaizdoje turime rankas nuleist? Ne, mes turime protestuoti, turime šauktis į laisvojo pasaulio valdovų sąžinę. Savo ilgoj istorijoj lietuvių tauta yra pergyvenusi daug pavojingų momentų. Nors ir daug nukentėjo,

bet išliko gyva. Mindaugo laikais lietuviai sustabdė mongolų veržimąsi į Europą, per septynis šimtus metų atsilakė prieš germanų spaudimą, atlaikė keitlių šimtų metų lenkinimą, tai atlaikys ir ši žiauriausią bandymą iš visų. Užgriuvus lenkinimo bangai šešiolikajam šimtmečiui Mikalojus Dauša kvietė lietuvius neužmiršti savo gimtosios lietuvių kalbos. Devynioliktojo šimtmečio pradžioje ta lenkinimo banga buvo tiek toli pažengusi, kad iš Lietuvos istorijos įkvėpimą sėmėsis poetas Adomas Mickevičius skaitė lietuvių tautą jau mirusią.

Bet štai vėl įvyksta stebuklas -- 1918 metais iš karo griuvusių pakyla lietuvių tauta ir vasario 16 pasiskelbia nepriklausoma valstybe ir ją apgina gausiomis kraujo aukomis.

Žvilgtelkime ir į dabartį. Lietuvos okupacija užsitęsė net dvidešimt penkeris metus. Dešimties tūkstančių už laisvę kovojusių partizanų išnaikinti, vadiname uždaryti kalėjimuose ar ištremti į Sibirą. Šioj pusėj geležinės uždangos padėtis irgi atrodė niūri. Dalis senosios kartos vadų išmirė, dalis pavargo, o išlievėjus jaunimas atrodė apatiškas lietuviškiems reikalams. Bet štai ir vėl stebuklas. Kada okupantas pavergtuosius varė į džiaugsmo šventes Lietuvoj, tai laisvojo pasaulio lietuvių jaunimas atsakė didžiule lapkričio 13-sios protesto demonstracija New Yorke.

Ne vienas ir mūsų senosios kartos veikėjas buvo nustebintas, o okupantai buvo tiesiog pritrękti, kad nebežinojo kaip reaguoti ir ką bekalinti. Jie tikėjosi, kad 25-kių metų okupacijos sukaktis prais tylomis, o ji nusukambėjo per pasaulį didžiulio protesto ženkle. Šiandien tie mūsų jaunoliai dalyvauja kalbėtojais Va-

(Atkelta iš 1 psl.)

vos Respublikos Diplomatinė Tarnyba ir ankstyvesniųjų lietuvių išievių institucijomis vadovauja Lietuvos išlaisvinimo kovai. Kovos paveikumas ir sėkmingumas reikalauja visų laisvųjų lietuvių jėgų ir pastangų sutelkimo ir vieningo bei tinkamo jų surikiavimo. Deja, tenka pripažinti, ne visada sekėsi tinkamai susirikiuoti -- gana ilgai neįstengta sudaryti vieningos Lietuvos laisvinimo organizacijos ir laisvinimo darbas dirbta skyriniam. Tačiau, po ilgai trukusių atkaklių pastangų, politinės organizacijos vienybė jau pasiekta. Daugiau negu metus trukęs bendras darbas vieningoje laisvinimo organizacijoje ištrynė vienų kitais nepasitikėjimo šešėlius, sustiprino organizacijos paveikumą, šiek tiek pakėlė autoritetą lietuvių visuomenėje ir padidino įtaką Lietuvos laisvės draugams. Tąta ir gana akivaizdus laimėjimas, suvienijęs kur kas sau pasiskirsčiusias Lietuvos laisvinimo politines jėgas bei pastangas, sustiprinęs pačią laisvinimo organizaciją ir padidinęs jos poveikumą. Tačiau šis laimėjimas dar nėra visuotinis, jis neapėrija visų intelektualinių lietuvių pajėgų, nes ligi šiol pasiektos liaisvinimo organizacijos vienybės kol kas teatspindi tik praeityje svarbų vaidmenį vaidinusių politinių ir kovos junginių bendrą sąrašą. Dalis tų junginių priklauso jau istorijai, nes jie nei Lietuvoje, nei laisvajame pasaulyje nebedisponuoja gyvąja jėga, ir tik jų vardų įrašymas į vieningą sąrašą mažai stiprins tesuteikta laisvinimo organizacijai. Antra vertus, mūsų laisvinimo organizacija dar neapėrija visų politinių ir intelektualinių pajėgų. Tie garbingųjų partijų vardai nesuteikia net visos politiška galvojančios ir Lietuvos išlaisvinimui nuodirdžiai besirūpinančios lietuvių visuomenės. Jie, tie iš nepriklausomos Lietuvos atsineštieji partijų vardai, galima sakyti, yra beveik visiškai nepažįstami ir nedaro didesnio įspūdžio mūsų priaugnčiam kartai, kuri myli Lietuvą nemažiau už senusius, turi gal net daugiau energijos už juos, kuri yra pusėtinai pasirušusi politiniam darbu, ji gerai sugeba atlikti, kaip parodė paskutiniai didesnio masto žygiai, ir kuri turės perimti laisvinimo darbo vadžias iš senųjų į savo rankas, jei Lietuvos laisvės rytas dar ilgai neišaušytų. Manau, jau yra atėjęs laikas žengti antrą žingsnį -- persvarstyti laisvinimo organizaciją ir sudaryti jai tokius pagrindus, kad visos gyvosios ir paveikios mūsų politinės ir kultūrinės pajėgos rastų laisvinimo organizacijoje ne kampininko, ne patarėjo, ne atskirų darbelių vykdytojo, bet lygiateisio šeimininko ir sprendėjo vietą. Nedrįstu čia silyti nei formų, nei būdų, vieningai ir visuotintai laisvinimo organizacijai, tik noriu pabrėžti, kad jau yra atėjęs laikas tuomi susirūpinti, nes gyvenimo srovės niekas nepajėgs užtenkti ir mes, jei norime eiti su juo ir ryžtamės laimėti, turėsime prie jos prisiderinti. Tačiau nemanau, kad visų mūsų gyvybių intelektualinių jėgų sutelkimo Lietuvos išlaisvinimui, siekiamam, sutartinai susidarius, vienu ir tuo pačiu būdu, ir laisvinimo organizacijos visuotinio kelias nebus lengvas. Jis bus kur kas sunkesnis ir ilgesnis už tą kelią, kurį teko nueiti mūsų seniesiems politikams susigrupavimams, kol jie

sutiko surašyti savo vardus vienan sąrašą ir savo atstovus sudinti prie vieno stalo Lietuvos laisvinimo darbu.

Siekiant šio tikslo, reikės, iš vienos pusės susidurti su senųjų mūsų politinių junginių (gyvųjų ir jau beveik mirusių) praeities tradicijomis, jų ambicijomis, -- tradicijų iš pagrindų neušluojant, ambicijų neužgaunant Lietuvos laisvinimui atliktus darbus ir jų vykdytojų patyrimą pripažįstant, -- o iš antros pusės -- su jaunosios kartos energija, jos nepažabojant, su ryžtu, jį skatinant, su naujesniais darbo metodais, juos suderinant su senųjų patyrimu. Žodžiu sakant, reikės surasti visų, kad ir skirtingų, Lietuvos laisvinimo pozityvių intelektualinių pajėgų bendras vardiklis, kad visos laisvajame pasaulyje esančios lietuvių politinės jėgos įsiriktuotų į Lietuvos laisvinimą, o pati laisvinimo organizacija ir vieninga ir visuotinė. Tik tada ji bus autoritetinga visai lietuvių visuomenei ir paveiki našiam Lietuvos laisvinimo darbu, kai nevaikščiotsime kur kas sau, kai dirbsime visi drauge, sutartinai susidrausminę, kai visų mūsų politinė valia ir išmintis laisvinimo organizacijoje. Kai čia miniu visų mūsų bendrą darbą, žodžio visi turinį įjungiu Vyriausiąjį Lietuvos išlaisvinimo Komitetą, Lietuvių Bendruomenę, Lietuvos Laisvinimo Komitetą, Amerikos Lietuvių Tarybą, tamstom gerai pažįstamą Kongresinį Rezoliucijoms Remti Komitetą ir visą eilę kitų organizuotų, ypač jaunosios kartos, vienetų bei pavienių asmenų, vienu ar kitu būdu dalyvaujančių Lietuvos laisvinime ar norinčių ir pajėgiančių jame dalyvauti. Jų visų pajėgos, ištekliai, išmintis ir laisvės kovos ryžtas turėtų nukrypti vienu ir tuo pačiu keliu, vedančiu lietuvių tautą į išlaisvinimą.

To siekiant ir prieš akis turint didįjį laisvos lietuvių tautos ir nepriklausomos Lietuvos valstybės idealą, reikės visiems daryti nuolaidų. Seniesiems, manau, teks atsisakyti nuo kai kurių sentimentų praeities politinėms partijoms, kurios jaunajai kartai nėra, ir nevykdyt realių ir tikrų politinių uždavinių savo nepriklausomoje valstybėje, niekadoms nebūsuprantamos ir patrauklios. Praeitės partijų gerbėjai turės suvokti gyvenimo tikrovę ir atsiremti į gyvus ir pajėgius lietuvių visuomeninius junginius, o nepasikliauti vien tik gerokai susilpnėjusiu ar jau beveik išmirusiu partijų vardais, neatsižvelgiant į tų partijų nepriklausomoje Lietuvoje turėtą didelę politinę reikšmę, jei norės, kad laisvinimo organizacija pasidarytų suprantama bei patraukli jaunajai kartai, kad ji aprėptų visas laisvajame pasaulyje esančias lietuvių politines ir intelektualines pajėgas, kad įgytų visų lietuvių pasitikėjimą ir paramą, kad sustiprėtų ir paveikiai vykdytų Lietuvos laisvinimo uždavinius. Reikia įstengti suprasti ir įvertinti jaunosios kartos politinių pažiūrų, sakyčiau, natūralų skirtingumą, diktuojamą skirtingos geografinės bei politinės aplinkumos ir istorijos pripažinto generacijų nuolatinės kovos dėsnio. Turbūt, sunkiausia, yra įtikinti savo tėvui -- tą kiekvienas mūsų gerai žino.

Jaunoji karta turėtų pripažinti senųjų veikėjų patirtį ir parodyti pagarbos jų sentimentams, tuo pačiu ir Lietuvos praeičiai.

Reikia manyti seniams su seniais yra kur kas lengviau rasti bendrą kalbą, nes juos jungia ta pati nepriklausomos Lietuvos romantika, nežinintį į tai, kad jie tikėty ir skirtingiems partijų stambams. Neturint savos nepriklausomos valstybės ir nesant tikrosios dirvos politinių partijų veiklai, tur būt, vienintelė priežastis, skirianti vieną nuo kito, yra ambicija. Ją Lietuvos laisvės labai visada verta atidėti į šalį.

Šių sąlygų ir prielaidų sintezė, mano supratimu, galintų įkloti mūsų politinės veiklos tikrą vieningumą ir laisvinimo organizacijos visuotinumą. Tada mūsų laisvinimo organizacija labiau atitiktų tikrovę, būtų žymiai patvaresnė ir pajėgesnė kur kas paveikiau vykdyti Lietuvos laisvinimo uždavinius.

Po šių gal kiek atžagareiviškų

KAD KOVA DĖL LAISVĖS BŪTŲ NAŠESNĖ...

sutiko surašyti savo vardus vienan sąrašą ir savo atstovus sudinti prie vieno stalo Lietuvos laisvinimo darbu.

Siekiant šio tikslo, reikės, iš vienos pusės susidurti su senųjų mūsų politinių junginių (gyvųjų ir jau beveik mirusių) praeities tradicijomis, jų ambicijomis, -- tradicijų iš pagrindų neušluojant, ambicijų neužgaunant Lietuvos laisvinimui atliktus darbus ir jų vykdytojų patyrimą pripažįstant, -- o iš antros pusės -- su jaunosios kartos energija, jos nepažabojant, su ryžtu, jį skatinant, su naujesniais darbo metodais, juos suderinant su senųjų patyrimu. Žodžiu sakant, reikės surasti visų, kad ir skirtingų, Lietuvos laisvinimo pozityvių intelektualinių pajėgų bendras vardiklis, kad visos laisvajame pasaulyje esančios lietuvių politinės jėgos įsiriktuotų į Lietuvos laisvinimą, o pati laisvinimo organizacija ir vieninga ir visuotinė. Tik tada ji bus autoritetinga visai lietuvių visuomenei ir paveiki našiam Lietuvos laisvinimo darbu, kai nevaikščiotsime kur kas sau, kai dirbsime visi drauge, sutartinai susidrausminę, kai visų mūsų politinė valia ir išmintis laisvinimo organizacijoje. Kai čia miniu visų mūsų bendrą darbą, žodžio visi turinį įjungiu Vyriausiąjį Lietuvos išlaisvinimo Komitetą, Lietuvių Bendruomenę, Lietuvos Laisvinimo Komitetą, Amerikos Lietuvių Tarybą, tamstom gerai pažįstamą Kongresinį Rezoliucijoms Remti Komitetą ir visą eilę kitų organizuotų, ypač jaunosios kartos, vienetų bei pavienių asmenų, vienu ar kitu būdu dalyvaujančių Lietuvos laisvinime ar norinčių ir pajėgiančių jame dalyvauti. Jų visų pajėgos, ištekliai, išmintis ir laisvės kovos ryžtas turėtų nukrypti vienu ir tuo pačiu keliu, vedančiu lietuvių tautą į išlaisvinimą.

To siekiant ir prieš akis turint didįjį laisvos lietuvių tautos ir nepriklausomos Lietuvos valstybės idealą, reikės visiems daryti nuolaidų. Seniesiems, manau, teks atsisakyti nuo kai kurių sentimentų praeities politinėms partijoms, kurios jaunajai kartai nėra, ir nevykdyt realių ir tikrų politinių uždavinių savo nepriklausomoje valstybėje, niekadoms nebūsuprantamos ir patrauklios. Praeitės partijų gerbėjai turės suvokti gyvenimo tikrovę ir atsiremti į gyvus ir pajėgius lietuvių visuomeninius junginius, o nepasikliauti vien tik gerokai susilpnėjusiu ar jau beveik išmirusiu partijų vardais, neatsižvelgiant į tų partijų nepriklausomoje Lietuvoje turėtą didelę politinę reikšmę, jei norės, kad laisvinimo organizacija pasidarytų suprantama bei patraukli jaunajai kartai, kad ji aprėptų visas laisvajame pasaulyje esančias lietuvių politines ir intelektualines pajėgas, kad įgytų visų lietuvių pasitikėjimą ir paramą, kad sustiprėtų ir paveikiai vykdytų Lietuvos laisvinimo uždavinius. Reikia įstengti suprasti ir įvertinti jaunosios kartos politinių pažiūrų, sakyčiau, natūralų skirtingumą, diktuojamą skirtingos geografinės bei politinės aplinkumos ir istorijos pripažinto generacijų nuolatinės kovos dėsnio. Turbūt, sunkiausia, yra įtikinti savo tėvui -- tą kiekvienas mūsų gerai žino.

Jaunoji karta turėtų pripažinti senųjų veikėjų patirtį ir parodyti pagarbos jų sentimentams, tuo pačiu ir Lietuvos praeičiai.

Reikia manyti seniams su seniais yra kur kas lengviau rasti bendrą kalbą, nes juos jungia ta pati nepriklausomos Lietuvos romantika, nežinintį į tai, kad jie tikėty ir skirtingiems partijų stambams. Neturint savos nepriklausomos valstybės ir nesant tikrosios dirvos politinių partijų veiklai, tur būt, vienintelė priežastis, skirianti vieną nuo kito, yra ambicija. Ją Lietuvos laisvės labai visada verta atidėti į šalį.

Šių sąlygų ir prielaidų sintezė, mano supratimu, galintų įkloti mūsų politinės veiklos tikrą vieningumą ir laisvinimo organizacijos visuotinumą. Tada mūsų laisvinimo organizacija labiau atitiktų tikrovę, būtų žymiai patvaresnė ir pajėgesnė kur kas paveikiau vykdyti Lietuvos laisvinimo uždavinius.

Po šių gal kiek atžagareiviškų

truputį ne pasroviui plaukiančių samprotavimų, norėtusi atkreipti dėmesys į vieną dabartinį metu Lietuvos laisvinimo byloje būdingą reiškinį, t.y. į laisvųjų lietuvių bendravimą su pavergtaisiais lietuviais.

Lietuvos pavergėjas -- Sovietų Rusija, jėga okupavusi ir klas-tai inkorporavusi Lietuvą į Sovietinę imperiją, taip pat griebiasi kiekviena proga visų jai prieinamų priemonių tą inkorporaciją, tą smurto ir apgaulės aktą, lyg ir įteisinti. Tam tikslui yra išnaudojamas bendravimas laisvojo lietuvių su pavergtuojų lietuvių, siekiant iš vienos pusės įrodyti pasauliui lietuvių tautos lyg ir apsipratimą su esamąja padėtimi ir iš antros pusės -- sužlugdyti pavergtojo lietuvių bet kokias išsilaisvinimo viltis. Kaip žinia, Lietuvos inkorporacijos nepripažįsta visa eilė laisvojo pasaulio valstybių, ir todėl Lietuvos Respublika tarptautinės teisės požiūriu tebeegzistuoja, ji tebėra tarptautinis bendruomenės narys. Lietuvos Respublikos de jure esimas bei Lietuvos inkorporacijos į Sovietų Sąjungą nepripažinimas yra labai reikšmingas ginklas lietuvių tautos išsilaisvinimo kovoje. Tą ginklą Sovietų Rusija stengiasi išmušti visais jai galimais būdais, ir kiekviena proga, iš lietuvių tautos rankų ir pasiekti Lietuvos inkorporacijos į Sovietų Sąjungą tarptautinį pripažinimą, kanalizodama bendravimą pavergtojo lietuvių su laisvuojų lietuvių per lietuvių tautai primestas sovietinės institucijas, kitaipariant, laisvieji lietuviai, bendraudami su pavergtaisiais lietuviais, yra verčiami tatau atlikti per sovietines įstaigas ir institucijas, tuo būdu jas ir kartu priverstinę Lietuvos inkorporaciją lyg ir pripažindami, tarptautinį Lietuvos de jure statusą konkludentiniais savo veiksmais silpnindami, su Sovietų Sąjungos Prievartos vienašališkais aktais sukurtąją neteisėtą padėtį apsprasdami ir lietuvių tautos išsilaisvinimo viltis menkindami. Taigi, neapdairus ir neatsargus bendravimas su pavergtaisiais broliais gali išvirsti į talkininkavimą okupantui.

Iš antros pusės, laisvajam lietuviui yra gerai suprantama bendravimo su tauta didelė reikšmė, ryžtantis išlaikyti gyvus dvasinius ryšius, kultūrinį ir tautinį tapatumą. Tačiau bendraujant su pavergtuojų lietuviu, reikia iš visų pusių apsvarstyti kiekvienas veiksmas, kad nebūtų peržengta riba, skirianti laisvojo lietuvių bendravimą su pavergtuojų lietuviu nuo talkininkavimo okupantui, siekiančiam pavergtoje tėvynėje sunaikinti lietuvių tautos išsilaisvinimo viltis, o laisvajame pasaulyje sumenkinti Lietuvos Respublikos tarptautinį statusą.

Sausio 22-23 d. Clevelande įvykusi Lietuvos laisvinimo veiksmų ir Lietuvių Bendruomenės vadovybių konferencija, be visos eilės kitų Lietuvos laisvinimo bylų liečiančių klausimų, svarstė ir bend-

ravimą, priėjo prie vieningo tuo reikalu nusistatymo ir jį paskelbė lietuvių visuomenei. Šia proga norėčiau priminti tik pagrindinę to nusistatymo mintį, jos motyvų nekartodamas, nes juos jau esu išdėstęs, kalbėdamas apie okupanto kėslus.

Pagrindinės to nusistatymo gairės yra tokios:

1. Laisvasis lietuvis, bendraudamas su pavergtuojų lietuviu, turi vengti bet kokių veiksmų, kurie tiesiogiai ar netiesiogiai kenktų Lietuvos Respublikos tęstinumui bei silpnintų jos tarptautinį statusą ir vienu ar kitu būdu padėtų okupantui įteisinti agresiją prieš Lietuvą. Tai yra kiekvieno laisvojo lietuvių tautinė pareiga.

2. Laisvojo lietuvių bendravimas su pavergtuojų lietuviu gali reikštis tik grynai asmeninėje privačioje plotoje; bendravimas Lietuvai būtų žalingas, jei laisvieji lietuviai organizuotai ar į pavienius bendrautų su lietuvių tautai okupanto primestomis sovietinėmis institucijomis ar įstais, gomis bei jų vardu kalbančiais pareigūnais, nors jie būtų ir lietuviai. Tai yra kiekvieno lietuvių tautinės drausmės reikalas.

Baigiant norėtusi kiek paryškinti dėstytais mintis.

1. Mes, laisvieji lietuviai, esame savo pavergtos tautos įpareigoti sutelkti visas intelektualines pajėgas ir pakankamus medžiaginius išteklius Lietuvos nepriklausomybei atstatyti ir atlikti visus tuos laisvinimo darbus, kurių neįstengia pavergtas lietuvis.

2. Mūsų laisvinimo organizacija, kad jos veikla būtų paveiki, negali užsikonservuoti tik senųjų, jau gerokai apsilpusių, politinių partijų rate, bet turi atsiremti į visą lietuvių visuomenę, nepalikdama nuosalyje nė vieno Lietuvos mylinčio, į jos prisikėlimą tikinčio ir laisvinimo darbą dirbtį pasiryžusio ir sugebančio lietuvių. Tik tada bus pasiektas laisvinimo organizacijos visuotinummas, laiduojas visos lietuvių visuomenės pasitikėjimą bei paramą, laisvinimo pastangų suderinimą ir visuomeninių medžiaginių išteklių tikslingą vartojimą. Tik tada pati laisvinimo organizacija bus paveiki ir jos veikla naši.

3. Laisvojo lietuvių bendravimas su pavergtuojų lietuviu neturi išvirsti į talkininkavimą okupantui ir silpninti Lietuvos Respublikos tarptautinio pripažinimo bei valstybinio tęstinumo.

Lietuvos laisvinimas ir vieninga visuotinė laisvinimo organizacija, atspindinti visų lietuvių politinę valią, -- tai reikalas, kuris turi rūpėti ne tik laisvinimo veiksmams, politinių junginių ar kitokių mūsų organizacijų vadovybėms, bet visiems lietuviams. Į didįjį lietuvių tautos tikslą, į Lietuvos valstybės nepriklausomybės atstatymą, kad laisvinimo pastangos tikrai būtų našios, turi linkti kiekvieno mūsų jaumas, protas ir veiksmas.

LAISVĖS KOVŲ DAINOS

Autentiška lietuvių partizanų kūryba. Tai vertinga knyga, paminklas mūsų laisvės kovotojams.

Kietais viršeliais įrišta, poeto Jono Aisčio redaguota, Lietuvos Nepriklausomybės Fondo išleista knyga gausi DIRVOJE. Kaina -- 5 dol.

Siųskite čekį ar perlaidą šiuo adresu:

D I R V A ,

6907 Superior Ave.
Cleveland, Ohio 44103

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ

Licenzijuota lietuvių įmonė, registruota U. S. Department of Justice

COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.

MARQUETTE GIFT PARCELS SERVICE

2608 ir 2501 W. 69 St., Chicago, Ill. 60629.

Telef. WA 5-2737

3212 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608.

Telef. 225-1864

DIDELIS PASIRINKIMAS medžiagų ir visų kitų Lietuvoje pageidaujamų prekių labai prieinamomis, žemesnėmis negu kitur kainomis.

KREIPKITES į mūsų lietuvių bendrovę, kuri turi teisę siuntinius siųsti be tarpininkų, tiesiai iš Chicago į Lietuvą.

Vedėjai E. ir V. ŽUKAUSKAI

AKIMIRKOS

BRONYS RAILA

Kai politika liepsnoja

Visi turim savitragedijų. Man, sakysim, taip mažą laisvo laiko, kad net dorai pamiegoti neužtenka. O kur dar būtiniausios pramogos, arba koks dailiųjų darbelis, komposto perkimas. Na, o kieme dar vienas mūrelis seniai laukia nesulaukia su masono meile pamūrijamas...

Ir štai tokiom nepalankiom aplinkybėm kada-ne-kada iš pasakutinių susikaupi rimtam politikos ir mokslo darbiui. Ir tuoj tau kliūtys, tuoj trukdymai, tuoj priešai žvangina kardais.

Rodos, kruopščiai išstudijuosi vieno seimo darbus, prakalbas ir rezoliucijas, Rodos, dabar mėnėsiams tau užteks temų ir vaistų amžinai atsivėrusiom politikos žaizdom gydyti, rodyti kelią į švie sesnį tautos rytojų. Bet dar net neįpusėjai savo idėjų, nei receptų surašyti, - jau įvyko kitas seimas, dar didesnis, dar svarbesnis, ir jis vėl išleidžia naują pareiškimą. Nors ir tuo pačiu klausimu, nors ir nieko naujo ten nėra, bet vis dėlto -- daugiau seimo narių, kita vieta, kitoks pavadinimas, kitoniško stiliaus pareiškimas.

Mūsų laikraštiniui tai peilis po kaklu. Tu vis negali suspėti, anot Bačinio, eiti su gyvenimu. Vis atsilieki, niekaip nebevalioji naujų ir, žinoma, pačių svarbiau-

sių lietuviškos politikos įvykių apžioti. O ką jau bekalbėti apie tinkamą jų suvirškinimą ir tolimesnius to mokslinio darbo procesus...

Bet žiauriausia -- tai tas Dievo ir tautos balsas, viešojo opionija, skaitytojų priekaištai ir nusivylimai.

Mane Visagalis, matyt, nubaudė vis neįtikti visuomenės daugumos nusistatymams ir tautos valios vykdytojams. Ypač už Vliko nepalankų kritikavimą vistikdavod girdėti ne ką daugiau, kaip rūščius pasipiktinimus. Esą, tai būdaves ne tik vienybės ardymas, bet aiškus patarnavimas Stalinui, o vėliau Chruščiovui. Ak, jeigu būčiau už "tarnybą" iš jų gavęs tiek rublių, kiek salietros su garsvyčiom iš savo brolių tautiečių, tai šiandien būčiau jau labai turtingas, ir nereikėtų man sielos, kad trūksta laiko vis naujiems ir dar žalingesniems tų pačių temų straipsniams rašyti.

O dabar atsitiko priešingai! Visai nebe taip, kaip prel. Krupavičiaus Vliko gadynėje. Politiko ir turbūt sumanesnio diplomato Sidzikausko Vliko laikais tuo tarpu dar nė karto negirdėjau, kad jau būčiau vėliau pasidavęs Brežnevui ar Šešepinui.

Bet štai vos vos iš naujo pradėjau (ir dar nebaigiau!) griauti tautos vienybę ir vieningą "apsijungusio Vliko" darbą kuolių kaišiojimu į Lietuvos laisvinimo ratus, - kai ligi paties Pacifiko oro paštu atsiskalavo kiti mūrmėjimai.

Šį kartą ne priešai, bet mano ... geriausi draugai skaitytojai ima bartis. Teisingai senovėje buvo sakoma Rozalime: jei bo-ba užsimanys išperti kailį savo seniui, tai suras bizardą. Jei ne šikšninį, tai ašutinį...

Dešimties dienų laikotarpyje tris laiškus gavau iš margojo Amerikos pasaulio. Vieną iš beveik nepažįstamo Dirvos skaitytojo, kitus du iš draugų. O vietoje gyvu žodžiu iš vienos damos. Visi, lyg susitarę, pradeda nuo komplimentų. Bet labai man jau aišku, kad tie komplimentai tik atsiprašymui, tik pasaldinti sek-simo smūgio kartumui.

Girdi, tavo straipsniai apie Vliką ir vadaviną gražūs, atrodo naujoviški ir, turbūt, jie labai svarbūs mūsų tautos likimui. Bet dėl Dievo meilės, - ar tau dar nenusbodo? Kada nustos tau taip patikti dar kartą rauti plaukus nuo visiškai pliko? Kada pasiliausi save ir mus kankinti? Ar negalėtum toliau rašyti ką nors įdomaus, apie lengvesnes ir links mesnes istorijas? Taip, kaip apie Salomėją, imperatorių Katryną ir "chaise percée"? Ar kaip apie Skabeiką? Arba kuo pavirsta narsūs lietuviai, kai juos nutrenkia šampano šniviai? Kodėl užmiršai tūbaiforų klubą? Gal galėtum daugiau ką apie dailininkus, apie artistus, apie Aukso Žąsį arba apie kitas Agonijas mūsų literatūroje. Patikėk, kad visiems būtų daug įdomiau, jeigu ir toliau rinktumės temas iš meno pasaulio, arba ką nors iš mūsų gyvenimo...

Taip ir pasisakė draugai kultūrininkai, linkintieji man tik geru. Vadinas, Lietuvos laisvinimas, veiksniai su konferencijom, Vlikas, Vaclovas Sidzikauskas - tai ne mūsų gyvenimas! Gyvenimas yra kitoks ir kažkur kitur, ir aš šį kartą į jį nepataikiau.

Per vieną iš daugelio savo apsilankymų mūsų mieste ir mūsų namuose Juozas Bačinus kartą labai švelniai šypsodamasis, lyg Taboro Farmoje prie stalo aptarnaujant savo brangiausią svečią, pavadino mane ožiu, kas išvertus į suprantamesnę lietuvių kalbą reikėtų - užsispyrėlį. Toli man ligi to Zodiako žvėries, kurį Čiurlionis tapė savo mistiškuose paveikluose! Bet idant neliktų nė krislelio įtarimo, jog aš nenusileidžiu išmintingai kritikai ar nepaisau protingo patarimo, pradėjau mąstyti ne ožio, o lapės smegenimis, šuns uosle uostinėti, prisiminti praeities vaizdus, dabarties patyrimus, lyg ir viską tikrinti dar kartą.

O gal tai ir tiesa? Gal visa tai, apie ką Sidzikauskas kalba savo paskaitose ir Vlikas sukurtais vadovaujančiais veiksniais tebedaguoja savo rezoliucijose, nebėra tikrasis mūsų gyvenimas?

Mano draugai ir skaitytojai be abejo kraštutinaiškai perdeda. Negali būti taip blogai, kaip kirvi nukertant. Bet štai kai kurie patyrimai...

Prieš keliolika metų Los Angeles studentų būriui irgi skaičiau paskaitą, autentiškiausiais šaltiniais dokumentuotą, apie lietuvių rezistenciją ir Vliko politiką. Paskaitai užsibaigus, pirmininkas šiltai atsiliepė apie kalbėtoją ir atidarė diskusijas, kvietė statyti klausimus. Ne tik nebuvu diskusijų, bet nė vienas akademikas neiškėlė jokio klausimo...

Beveik panašus visuomenės aktyvumas politikai ir mūsų laisvės kovoms vėliau ne sykį pasikartojė man ir kitiems paskaitininkams. Per pastarąjį dešimtmetį gausybėje privačių pobūvių, "tikro gyvenimo" santykiuose nebegirdėjau, kad kas tomis gyvybinėmis lietuvių politikos problemomis diskutuotų, jaudintųsi, sirgtų. Nieks nebeseraga, visi sveiki kaip ridikai! Tik frontinini-

Dalis kalbančiojo choro narių repetacijos metu. Iš kairės: L. Narbutis, J. Lintakas, R. Vėžys, Pr. Naris, R. Stakauskas ir B. Prapuolenis. Kalbantysis choras prabils Algimanto Mackaus žodžiais, atliekant muz. D. Lapinsko kūrinį, Algimantui Mackui dedikuotame vakare, vasario 26 d. Jaunimo Centre, Chicagoje.

kai kartais dar sužūia, bet sukdu tikslu - įrodinėti, kad Valiuko komitetas labai svarbus.

Praėjusiais metais tris savaites praleidau Chicagoje ir aplinkui. Gal gi nors sostinė liepsnoja tėvynės vadavimu ir Vliku? Nieko panašaus! Jeigu tam nešaukiamas specialus pareiginis susirinkimas, tai kitomis valandomis niekas apie tai neužsimena. Iš kelių šimtų sutiktų žmonių, tik du buvo užvedę kalbą apie laisvinimo politiką, ir tai ne apie Vliką, o apie JAV Kongreso rezoliucijų vertę, jeigu tokios atsirastų, ir abu pareiškė, kad jos neturės jokios praktiškos reikšmės...

Brangūs mano draugai kritikai ir Dirvos skaitytojai, jūs ne visiškai klystate, o ne, ne!

Tik nemanykite, kad ir aš galutinai apakau "mūsų gyvenimui" ir to viso nežinojau. Kaip nežinosiu, kad dar neseniai mačiau iškalbingiausią realizmo demonstraciją. Po kaž kurio gražaus parengimo laureatų garbei susėdom keliese Tautinių Namų svetainėje su damomis pasižnekučiuoti, juoda kava gavinant jausmus ir protą palaistant prancūzišku gintaru. Ūpui pakilus, užvirtau ant Vliko ir laisvinimo politikos, ir dialogai netrukus išvirtu monologu. Po valandos žitru - prie stalo aš jau tik vienas besėdįs...

Kiti pasakys: kam toks pesimizmas? kam iš šakalio tuoj vėžimą priskaldyti? O New Yorko Madisono gatvės saskrydis ir žygis į Jungtines Tautas? Dešimt tūkstančių kaip marios suplaukė! Tai lietuviškų širdžių politinis gaisras! Tauta dar gyva. Beabejo, - tačiau kas po to, kas vėliau? Kaip tie tūkstančiai politiškai liepsnoja, kai sugrižo į namus? Kur tie tūkstančiai dolerių, kurie žūbtūtinai kitokių realių darbų daugybei?

Tikrai, tikrai, -- kaip tuodu žodžiu dažnai kartoją savo šeštojo Medžio romane J. Krūminas. Tikrai, tikrai šiandien jau reikia būti Zodiako ožiu, kad su šio raguočio užsispyrimu dar galėtum užkurti politinio degimo gaisrą tautiečių širdyse.

Gal kur nors Australijoje, Naujoje Zelandijoje ir Kolumbijoje yra žymiai geriau. Bet kiek dviejų tūkstančių mylių akiračiu čia pastebėjau, tai daugumos mūsų organizacijų - jų centrų ir ypač padalinių - politikai tik smurtu begali priversti savo ištvirtusius brolius susirinkimuose bei pobūviuose svarstyti ir nagrinėti, pvz., tokius svarbius klausimus: kad Lietuva teisiškai dar egzistuoja, kad reikia ją vaduoti ir reikia vienybės, kad "sukraštu santykiuoti" reikia atsargiai ir tik privačiai, kad reikia visokią iniciatyvą suderinti su vadovaujančio veiksnio veikla, kad reikia rašyti laiškus senatoriams, kad dar kartą reikia priimti rezoliuciją, jog mūsų politinės partijos atstovauja tautą, kad dar vieną sykį reikia išnagrinėti, kokia Vliko teisinė prigimtis...

Stačiai baisu!

Suprantu p. Sidzikauską, su švelniausiu draugiškumu įsijaučiu į jo būdą. Jam politikos pirmenybė visai aiški ir sava, lyg

maitresse de coeur - lietuviškai sakant, kaip ir širdies valdovė, gal net meilužė... Visą amžių jis gyvena politikoje ir iš politikos. Tai labai svarbu, įdomu, ma-lonu, tai meno žaismas, kurio nebūna nuobūdo karai ir nepasisekimai. Jis dabar primininkas nebe vieno politinio organo, ir ne bet kokio, bet paties vyriausio, kur po kaitrių dienų vakare jis nubiro it išnokęs jvas. Jam tai yra viskas, tai tikrasis gyvenimas, tai druska ir patina.

Bet kaip mums kitiems, mums būrams vyžiotiems, pilkųjų dienų vargdenėliams? Kas mums tokia politika? Aplink pasaulį su ja neapskrisim, net vandens ir gazo saskaitų neapmokėsime. Mūsų laisvalaikiai ir atostogos labiau ilgisi kultūrų, menų, daugiau anekdotų... Štai ko mes dar pasigendami!

Prieš keliolika metų, kai dar buvo gyvas Kazys Barauskas ir baritonu čia liepsnojo Vladas Baltrušaitis, mes porą kartų sudurėm losangeliečiams tokius ligot neįprastus parengimus. Sujungdami su "visuomenine politika", mes ten paskaitėm ir kaip mokėdami interpretavom mūsų rašytojų kūrinius: Vinco Krėvės, Jurgio Baltrušaičio, Kazio Binkio, Henriko Radausko...

Pasisekimas buvo nelauktai didelis, kontaktas su liaudimi glaudžiausias, o ponis M. Aftukienė, viena iš praktiškiausių ir pačių aktyviausių mūsų kolonijos senosios kartos politikų, kiekvienam programos dalyviui atskirai dėkodavo: ačiū, ačiū, ot tai gražiai pravedėt, pirmą sykį buvo taip smagu, žmogus pasijunti nors kartą atsišviežinęs, taip lyg ir stipresnis...

To konflikto, ar gal tiksliau sąveikos tarp politikos ir kultūros aš ir ligi šiol neužmiršau. Ir jei pradėjau apie veiksnius ir Sidzikausko prakalbą, tai ne dėl to, kad būčiau užsimanęs vėl "grįžti į beprasmišką politiką". Ne, aš norėjau ir turėjau tik geriau prisipažinti, o jūs, kritikai ir skaitytojai, tuoj man emėt traukyti. Visos tos akimirkos buvo tik tam, kad galėčiau prieiti prie dalyko, kurį laikau svarbiau siu ir labai reikšmingu mums ir mūsų vaikams - čia Amerikoje, ir ten, kur maskoliai dabar glaudžia bendoradarbiauja ant mūsų krašto.

Ir todėl, nežinrnt jūsų protestų ar nusivylimų, su ožio užsispyrimu šį kartą vistiek mėginsiu (jei Jonas Čiuberkis netrukdyt) išvesti ligi galo pradėtą diskusiją.

(P.S. - Šiame rašinyje paminėtų laišku rašytojų tarpas, beabejo, nepriklauso p. P. Stravinskui, kuris 1966, II, 4 d. Dirvoje jau buvo paskelbęs viešą laišką redakcijai, vardu "Nėra žemės už Sueso". Tai savotiškas laiškas, savo teigimais ir tonu rodantis, kad jo autorius greičiausia bus jau toli nuplaukęs už Suezio kanalo).

NEPAMIRŠKIT
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ!

GERIAUSIAS METŲ PREKES

DOVANOMS JŲSŲ GIMINĖMS IR
ARTIMIESIEMS USSR

Jūs galite pirkti firmoje Podarogifts, Inc. Jūsų patarnavimui Podarogifts, Inc. Parodų Salėje išstatyti tik ką gauti "laimėtojai" tarptautinėse parodose.

Susipažinkite su naujausiu modeliu automobilio "Maskovic";

Apžiūrėkite pagerintos kokybės motociklą "IŽ-PLANETA";

- televizijos aparatai naujausios konstrukcijos;
- foto aparatai su patobulintais objektyvais, pagamintais iš ypatingo stiklo;
- ekonomiški šaldytuvai;
- elegantiški kailių paltai ir kepurės iš pagarsėjusių rusiškų kailių;
- pagarsėję rusiški delikatesai: grūdėtos ikros, didžiųjų vėžių konservai; "Čatka" ir "Ako", o taip pat kiti maisto produktai.

Visa tai Jūs galite pirkti pas mus!

Pirktos specialiai atpigintomis kainomis prekės pristatomos Jūsų giminėms;

- neribotas kiekis;
- be muitų;
- be kitų rinkliavų.

Podarogifts, Inc. garantuoja skubų, tikslų dovanų pristatymą ir pranešimą apie jų gavimą.

Reikalaukite naujų mūsų katalogų, kuriuose rasite pasirinkimui daugybę pramonės-gaminių ir maisto produktų.

Dovanų pažymėjimas — geriausias būdas užsakyti dovanas savo giminėms USSR!

Jis žymiai suprastins užsakymų formalumus;

Išpildys bet kokius Jūsų giminių pageidavimus;

Patenkins juos pasirenkant užsakytų prekių pagal savo skonį ir jų kokybę;

Padės suderinti Visasąjunginės importo-eksporto "Vnešposyltorgui" priimti užsakymus kitų įmonių prekėms, nenurodytoms kataloge;

Nustebins Jus savo pirkėjiška specialybe.

Išimtinai palankūs kainomis-kelialapiai Jūsų artimiesiems gyvenantiems USSR į kurortus Sovietų Sąjungoje;

Jų vaizdai išstatyti Podarogifts, Inc. Parodinėje Salėje.

Rašykite, skambinkite, reikalaukite informaciją iš Podarogifts, Inc. — vienintelės firmos J.A.V.-se turinčios specialią sutartį su V/O "Vnešposyltorg" išpildyti dovanų užsakymus Jūsų giminėms USSR.

PODAROGIFTS, Inc.

220 Park Avenue South,
New York, N. Y. 10003

Telefonas: 212 — 228-9547

PLANINGAS TAUPYMAS
moka gerus dividendus
PRADĖK TAUPYTI ŠIANDIEN!

● Pinigų taupymui nereikia važinėti, juos galite atsiųsti paštu, nes mes apmokam visas pašto persiuntimo išlaidas.

4½%

Dabartinis dividendas išmokamas du kart per metus.

MUTUAL Federal SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

Chartered and Supervised by the United States Government
2212 W. CERMAK ROAD • CHICAGO 8, ILLINOIS

Phone Virginia 7-7747 John J. Kazanewski, Pres.

AUTOMOBILIAMS VIETA GRETA MŪSŲ ĮSTAIGOS

Prisidėjimui, atsidėjimui ir paskaitėjimui
ano 9 val. ryto iki 4 val. po pietų.
Kvotridėjimui ano 9 val. ryto iki 8 v. vak.
Šeštadienį ano 9 val. ryto iki 1 val. po pietų
Triedėjimui uždaryta viena diena.

AŠ TURIU VĖŽĮ...

Ar gerai daro gydytojai nuo ligonio slėpdami vėžio ligą?

Prieš 35 metus kartą Dirvoje bandžiau išreikšti tą liūdną gyvenimo eigą: ateina į redakciją vyras, pasako: "Mano žmona mirė..." Ateina moteris -- "Mano vyras numirė..." Nori pranešti visiems savo gyvenime skaudžiausią įvykį... kaip eiles metų kartu gyveno, buvo vienas kito dalimi, staiga pasijunta vieni... perskirti ant visados...

Praėjusių metų rugp. 7 d. ir man atėjo eilė kreiptis į Dirvos redakciją, tą patį pakartojant...

K. S. KARPIUS

Penktą savaitę po operacijos, užgyjant jos pūviui, grįžo iš ligoninės. Ji tumoru nesirūpino, bet jausdama skausmus, vėžiui laipsniškai plintant, prisimindama savo senesnius skilvio negalavimus, prašė vaistų skilvio skausmams pašalinti.

Taip laikas bėgo, praėjo Ve-

jos skausmais turėtų, neužsiminė. Ir jis žinojo, kad nereikia ligoniui sakyti apie vėžį.

Tie vaistai ją tiek atitaisė, kad po dviejų mėnesių pradėjom galvoti įvykdyti savo atidėtą kelionę į Floridą, ir spalio mėnesį (1964 m.) išvažiavom. VISOJE ilgoje trijų savaičių kelionėje ji pati vairavo automobilį, ir po visos dienos važiavimų nei neprasitardavo, kad būtų nu-

Kazys ir Ona Karpiai, kai dar nė vienas jų nežinojo, koks baisus likimas laukia...

lykos, artėjo šv. Ona, slinko artyn šeštas mėnuo po operacijos.

GYVENO PUSANTRŲ METŲ

Visai netikėtai, operaciją daręs chirurgas sutarė jai pasimatyti su pažįstamu amerikiečiu, moterų ligų specialistu, kuris turėjo ir daugiau tokioms operacijoms pacienčių. Tas gydytojas pradėjo jai duoti jau žinomus vaistus, nes receptus išrašė vaistinei. Mūsų nuostabai, tie jo vaistai pradėjo ją atgriebti, sustiprinti. Vaistus reikėjo imti visą savaitę, su pradžioje vienos, paskui dviejų, toliau trijų savaičių pertraukomis, ir vis darydavo jos kraujo tyrimus. Gydytojas jai minėdavo apie "tumorukus", kurie gal jos viduriuose bando augti, bet kad anas tikrasis piktybinis tumoras ką bendro su

vargus, ar kad kas skaudėtų. Taigi, jeigu jos tumoras būtų buvęs susektas pusmečiu anksčiau, taisyta vaistais gydoma būtų galėjus gyventi.

Žinodamas, kad ji nuo vėžio neištruks, šioje kelionėje vis siūliau aplankyti dar mūsų nebūtose vietose, pamatyti naujas įdomybes, ir ji visur būdama viskuo džiaugėsi, turėjo malonumo, kaip visada.

Grįždami pasukom į Washingtoną, pasimatėm su ministru ir poniu Kajeckais, jos pažįstamais iš Kauno nuo 1938 metų, ir Voice of America įstaigoje su jos drauge iš jaunesnių dienų, Barbara Darlys, Povilu Labanausku, dr. K. Jurgėla su poniu, su kuria 1963 m. lapkričio mėnesį keliau Viduržemio jūra, lankė Romą ir kitus pajūrio miestus.

Jos tumoras buvo taip nuslopintas, kad ji nepanešėjo į ligonę.

P. Lelio paveikslas "Žiema" drauge su kitais jo kūriniais iškabintas pardavimui Dirvos krautuvėje.

Tačiau vėžys nebuvo sunaikintas, ir į 1964 metų pabaigą ir tą žiemą, vaistų naudojimo pertraukomis, jautė didėjančius skausmus.

Prasidėjus 1965 metams, vis ieškodama pagalbos nuo skilvio negerovių, tikėdama vis pagerėti, žinodama, kad gegužės mėnesį New Yorke įvyks A. L. Tautinės Sąjungos seimas, galvojo su manim ten vykti.

Su skausmais kovodama, vasario mėnesį mūsų chirurgo ir amerikiečio gydytojo patariama, keletai dienų nuvyko į ligoninę. Gydytojas aiškino, esą, nuo vaistų viduriuose iškyla tumorukai, kurie sudarą šalutinius skausmus.

Kai gydytojai duodavo vaistų skausmui malšinti, ji sakydavo, kam duodat tuos vaistus, kodėl negydyt skilvio negalavimus?

Tiek pergyvenus, metus prasižvelgus, vėl kyla klausimas ar gerai, kad gydytojai vėžio ligą nykstantiems nepasako teisybės?

Remdamasi savo galvojimais, pavasariop dar sumanė vykti į Clevelando Kliniką pas skilvio ligų specialistus, ieškoti pagalbos vidurių skausmų pašalinimui... Patyrė iš jos pirmesnių gydytojų apie jos tikrą ligą, jie patarė jai laikytis to amerikiečio gydytojo globoje, jie jį pažįstą, sakė, jis yra labai geras jos ligoje.

Vėlykoms artėjant (1965 m.), prašė savo chirurgo ir amerikiečio gydytojo daryti jai kitą operaciją, pašalinti jai nežinomus, nepašalinamus skausmus. (Anksčiau, kai pastaikydavo su kuo kalbėti apie vėžio ligonius ir jų operavimus, po to vistiek mirštant, ji sakydavo, jeigu žinčiau turinti vėžį, nesiduosčiau piauostoma... tačiau, skausmų kankinama, kaip ir kiekvienas gyvas daiktas, net mažiausias gyvūnelis stengiasi gelbėtis, ji norėjo kad kas nors darytų ką nors jai palengvinti.)

Amerikietis chirurgas, pasitikinimui, kiek vėžys yra jau išplitęs, operaciją pravedė, bet jai pagelbėti jokių galimybių nerado.

PASKUTINĖS DIENOS, PASKUTINIAI PAGEIDAVIMAI

Pasiruošusi antrai operacijai, ji man pareiškė, "žinau su kuo kovoju"... Susirūpino, ar išliks dar gyva, ir kalbėjo apie savo paskutinius pageidavimus.

Paminėjo nenorinti, kad po laidotuvių būtų rengiama kokios nors vaišės (abudu tuo klausimu vienos galvojom), ir kad kapinėse nereikalinga statyti koks nors didelis paminklas; sakė, jis turės reikšmės tik nykstančiai mūsų gentkartei, keletą metų; geriau tuos pinigus paaukoti tiems lietuviškiems reikalams, kuriems paramos visada reikia...

Po operacijos dar išliko gyva ir spėjo pūvis užgyti. Neturėjo gyventi su atvira žaizda. Gydytojas leido vaistus per gyslas, ir tikrino jai, kad sugrįš namo, o vėliau pati viena dar galės pas jį atsilankyti -- taip jis pasitikėjo taisyta vaistais. Grįžus iš ligoninės, vėl galėjo vaikščioti, turėjo pakankamai jėgos apsižiūrėti, pasidaryti valgyti sau ir man, Jokios prižiūrėtojos nenorėjo

prisiimti, jautė, kad jai tik maišysis svetimas žmogus.

Pasikviesdama vieną po kitos artimas drauges, pradėjo išdalyti joms įvairius savo brangintinus iš Lietuvos parsivežtus daiktus, tautinius rūbus, juostas, ir kitką, sakydama, kad jai jau jų nereikės...

Buvau pakviestas į Detroitą paskaitai apie Dirvą ir parodyti prezidento A. Smetonos filmą. Atėjus gegužės pradžiai, ji sutiko leisti važiuoti, atlikti savo įsipareigojimą, ir gegužės pabaigoje vėl leido keletai dienų išvykti į A. L. Tautinės Sąjungos seimą, New Yorke, bet pati jau nei negalvojo, kad galėtų važiuoti.

Man išvykstant iš namų, atlankiusios ją draugės siūlėsi jai pasitarnauti, pabūti kartu, panakvoti, tačiau, savim pasitikėdama, nesutiko leisti nei vienai nakčiai su ja būti, padėjo tik už apilankymus, sakė, jai vienai ramiau, ji nesibijoj viena namuose būti...

Visą tą laiką betgi, laipsniškai ėjo silpnyn ir menkyn. Nors tų vaistų bandė imti, jai ir maistą ir vaistus skilvis pradėjo neprimti. Gydytojams prasitardavo, jį jau manęs neišgydysit. Matydama mane susirūpinusį, nes visą laiką žinojau, ko pagaliau sulauksiu, patardinėjo: "Nevėrk manęs..." Savo dideliu pakankamumu nesudarė man jokių nemalonumų, jau žinodama savo likimą.

Ją lankančioms draugėms atvirai sakė: "Mirti nebijau. Gyvenau plačiai, viską gyvenime mačiau ir ko norėjau turėjau, neturiu ko gailėtis..."

Už savo ligą ir jos pasekmes nerūstavo, nebandė ko nors kaltinti, niekad neparodė savo nervingumo, nei baimės mirti.

Kadangi tuo laiku turėjau savo atostogas, kai ji jausdavosi praečiau ir skausmai kankindavo, nuveždavau pas tą gydytoją, kuris vis darė jos kraujo tyrimą ir patardinėjo imti tų vaistų piliules. Pas jį buvo vienu laiku atėjus kita jo pacientė, turėjusi tokią pat operaciją, gydytojas jai supažindino, ir pasakė, kad ji taisyta vaistais gyvena jau trys metai, Ji atrodė žymiai stipresnė, matomai anksčiau jos tumoras buvo susektas ir ji atrodė pusėtinai sveika.

Kai savaitę po savaitės bėgant ji jau nebegalėjo vaistų priimti, buvo jau vėžio labiau smaugiama, vis šaukėsi to gydytojo. Pagaliau sutarė susitikti ligoninėje.

Nors ji tikėjosi ko nors, ir manė po apžiūrėjimo galėsianti grįž-

ti į namus, abu gydytojai, žinodami jos tikrą stovį, patardinėjo jai pasilikti ligoninėje, čia, sakė, turėsi visus patogumus, priežiūrą, patarnavimą, vaistus gausi laiku... Sutiko pasilikti -- ir daugiau į namus jau nebeįėjo...

Rytojaus dieną, liepos 20-tą, vienų vienas sau namuose sulaukiau savo 70 metų amžiaus sukakties. Draugai, žinodami padėtį, nebandė atsilankyti. Po pietų nuvažiavau jos aplankyti.

Už savaitės ligoninėje buvo paskutinės Oninės. Artimieji lankydami atvežė, kiti atsiuntė gėlių ir linkėjo jai to, ko jau nebuvo lemta sulaukti. Ji vis galėjo kiek pavaikščioti, galėjo kalbėti. Su atlankiusiu ją vyskupu Braziu turėjo ilgą pasikalbėjimą.

Bet viskas ėjo artyn neišvengiamo galo. Vėžys apėmė jau ją visą tiek, kad nors kvėpavo, vargu jau pajėgė koki žodelį ištart. Tik akys dar matė ir pažino, ir ausimis girdėjo kas ką jai sakė. Trys dienos prieš mirtį, ją lankant, dar ji akimis rodydama į gale lovos lentynoje, kur buvo padėtos jos draugės atsiųstos gėlės, man pratarė: "gėlės... gėlės..." Taigi, iki galo buvo pilnos sąmonės.

Kai ligonio gyvybė ima nykti, įsitėmėjau ir kitų atvejais, jie jaučiasi lyg taip jau ir turi būti, nemąsto apie praeitų laikų. Ji neprasitarė, kad norėtų būti namie, kaip paprastai būna su sveikstančiu ligoniu. Neužsiminė ir apie savo skausmus, kaip tai dažnai kartodavo namie būdama. Po mirties gydytojas pasakė man, kokius stiprius vaistus jai kasdien davė, kad skausmų nejaustų -- nieko kito jau negalėjo daryti. Kadangi valgyti jau visai negalėjo, į pabaigą ji labai, labai sunyko.

Ir rugp. 7 d., 12:30 val. dienos, jos širdis sustojo plakus.

Nežinrind didelio patvarumo, ir gydytojų pastangų, nors išgyveno dar pusantų metų po to kai pasakė man "Aš turiu vėžį", ta piktą ligą savo pasirinkta auką paėmė.

Tie, kurie dalyvavo ir matė jos iškilmingas laidotuves, matė tik tai kas sekė skausmingų pergyvenimų, kai pagaliau velionė turėjo šį gražų pasaulį amžinai palikti.

(Bus daugiau)

• Jau yra gauta V. Daurgidaitės-Sruogienės Lietuvos Istorija, šeštoji laida. Terros išleista. Kietais viršeliais. Kaina 6 dol. Galite įsigyti Dirvoje.

Laikraštiniškai buvo susirinkę III-čios Dainų šventės informacijos vadovo Vlodo Vijeikio bute, vasario 9 d. aptarti Dainų šventės popularinimo klausimus. Nuotraukoje susirinkimo dalyviai. Iš kairės: Alg. Pužauskas, Jurgis Janušaitis, Petras Stakauskas, Vladas Vijeikis, Juozas Toliušis, Feliksas Dautkus, Vytautas Kasniūnas, Jonas Jurkūnas, Algis Kurauskas ir pirm. dr. Steponas Biežis.

V.A. Račkausko nuotrauka

JAKUBS & SON FUNERAL HOMES

Vėsinamas oras Jūsų patogumui

Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuočiai 35 metai simpatingi ir rimto patarnavimo

6621 Edna Avenue
EN 1-1763

936 East 185th St.
KE 1-7770

HELP WANTED MALE

JOURNEYMEN
TOOL-DIE MAKERS
Tools for the manufacturer of small
tube products.
STEADY WORK & OVERTIME.
H & H TUBE & MFG. CO.
263 FORMAN
DETROIT, MICH.
(16-22)

TOOL & DIE DESIGNERS
For tools & fixtures, For the manu-
facturer of small tube products.
Permanent position for qualified men.
Overtime.
H & H TUBE MFG. CO.
263 FORMAN
DETROIT, MICH.
(16-22)

JOURNEYMEN TOOLMAKERS
JIGS, FIXTURES & GAGES
FOR 2 SHIFTS
Steady employment for qualified men.
Good opportunity, benefits and
future.
BRADFORD PRODUCTION,
INC.
26290 W. 8 MILE
SOUTHFIELD, MICH.
(16-22)

WANTED AT ONCE
FIRST CLASS
WELDERS (ARC)
Steady work for qualified men.
APPLY IN PERSON.
REMKE INC.
28100 GROESBECK HWY.
ROSEVILLE, MICH.
(19-25)

TOOLMAKERS
FULL OR PART TIME. LONG
PROGRAM.
McDONALD MACHINE
TOOL CO.
7326 McDONALD
DETROIT, MICH.
313 — TY 7-2200
(18-24)

1st CLASS
DIE MAKERS
Progressive Dies. Year round
work, Days. Overtime. Benefits.
TRUE TOOL & DIE
CO.
27980 Groesbeck,
Roseville, Mich.
(22-24)

1st CLASS SKILLED
DRILL PRESS OPERATORS
HAND SCREW OPERATORS
ENGINE LATHE OPERATOR
Experienced preferred. Days or af-
ternoons. Steady work for qualified
men.
WELDALOY PRODUCTS
11551 STEPHENS, WARREN, MICH.
(22-28)

WANTED AT ONCE
TOOL MAKER
LATHE HAND
RADIAL DRILL OPERATOR
MACHINISTS
Job shop experience required. Days,
58 hours, benefits.
WYOMING TOOL & MACHINE
CO.
25905 GLENDALE
313 — 537-0950
(18-24)

ŽIEMINIAI LANGAI IR DURYS
IVAIRIAUSIŲ IŠDIRBINIŲ TVOROS. STOGELIAI IR KITI
MODERNŲ NAMŲ PAGERINIMAI
KOSTAS BUTKUS
Chicagoje
Telef. PR 8-2781 rytais ir vakarais; LU 5-6291 bet kuriuo laiku

PETKUS
LAIDOJIMO ĮSTAIGA

MARQUETTE PARK CHICAGO
2533 W. 71 St. Tel. GR 6-2345-6
CICERO ILLINOIS
1410 S. 50 Ave., Tel. TO 3-2108-9
TRYŠ MODERNIOS KOPLYČIOS

DAILININKAS A. TAMOŠAITIS LAIMI KANADIEČIŲ PAGYRIMĄ

Rašant šias eilutes, dail. Antanas Tamošaitis dailės darbų paroda vyko Kanados sostinėje -- Ottawoje. Ji buvo uždaryta vasario 20 d. O kai šios eilutės Dirvoje bus skaitomos -- A. Tamošaitis bus Toronte, kur jis, šios kolonijos Akademikų klubo kviečiamas, vasario 26 d. atvyksta skaityti paskaitą apie M.K. Čiurlionį.

The Ottawa Citizen, 1966 m. vasario 12 d. atspaudė nuolatinio to laikraščio dailės darbų kriticą, Carl Weisberger, rašinį, pavadintą "Simplicity wins praise for artist". Taigi, "paprastumas", sako, laimi pagyrimą dailininkui. Pradžioje rašinio kritikas pažymi, jog Antanas Tamošaitis -- Lietuvoje gimęs dailininkas, kuris Kanadon atvyko 1949 m. ir kurį esąs vyras, užaugęs ir suaugęs ne tik metais, bet ir turtingomis folkloristinėmis tradicijomis, išsivysčiusiomis jo gimtajam krašte. Jis, esą, laimėjęs pagyrimo medalių, ypač už savo meno audinius, Paryžiuje, Berlyne ir New Yorke.

Gi Kanadoj -- jis patapęs dailės meno ir tos srities žinių per teikimo direktoriumi YMCA-oje Montrealyje. Antanas Tamošaitis išvystęs savo stilių dailėje -- abstraktinį arba gretimą abstraktui tapymą, kuris ir šiuo metu esąs rodomas Ottawos Mažojo Teatro Meno galerijoje. Jo darbų paroda buvusi Ottawoje ir anksčiau. Kai kurie jo paveiksai -- turį lietuviškus pavadinimus, kurie bažnuojasi į lietuviškąsias liaudies pasakas ir senas legendas. (Iš tikrųjų gi ir šioj parodoj Ottawoje dail. Tamošaitis yra ištatęs "Eglė", "Jūrą", "Laimą" et.).

Tačiau šis veiksnys esąs kiek mažiau svarbus, negu laisvas patyrimas, kuris išduodas A. Tamošaitį, kaip itin gerai išmokslintą kilmės šikų ir planų paruošėją ir dekoratyvinių audinių meistrą. Gal todėl, esą, ir kai kuriuose jo tapytiniuose darbuose dekoratyvinių audinių ir jų audų kontrastai maišosi ir tadaug prisideda prie kūrinio vertės pakilimo, specialiai kad ir šiuose aliejiniuose darbuose -- Mėnulyje, Pasikalbėjime arba Lapkričio sapne.

Toliau šis meno kritikas pakalbina, ir ypač palankiai, apie A. Tamošaitį mėgstamas ir naudojamas spalvas, jo darbų kompoziciją, vertikalines ir horizontalines linijas, kurios esančios itin prityrusiai balansuotos. Pagaliau ir dar pabrėžtinai priduriama, jog A. Tamošaitis geriausi darbai apsieiškia išstudijuotam paprastume. Esą, laisvai stilizuotose žuvyse, paukščiuose, kurie pasirodą kai kuriuose paveiksluose, naudojant folkloristikos motyvus, susidarą itin įdomios geometrijos ir baroko rūšys.

A. Tamošaitis priklausas prie senesnės Lietuvos dailininkų kartos ir jis užsitarnaujas kredita, pasukęs į šalį nuo sentimentalų išnaudojimo jo tautinės praeities ir socialistinio realizmo, vyraujančio dabartinėje Lietuvoje (įdomu, kad ir tai prisiminta, gal todėl, kad, kaip iš pavardės matosi, kritiko esama vokiečių kilmės? -- Pr. al.)

Jis taip pat susilaukęs kredito, kaip nusistatęs kurti dviem frontais: tapyba ir "print-making" (grafikos) būdais. Tenai (parodoj), girdi, esą keletas labai nusisėkusių litografijų. The Ottawa Journal 1966 m. vasario 12 d. kolumnoje "Art news and views" taip pat pranešė apie įdomius lietuvių dailininko darbus ir pabrėžė, kad dail. A. Tamošaitis turi dailės studiją netoli Kingstono.

Šis spaudos leidinys taip pat pabrėžė apie šio dailininko ("gifted exhibitor") folkloro ir abstrakcijų ypatingai deriningą kombinaciją. Pr. Alšėnas

DIDELIS LIETUVIŲ LAIMĖJIMAS

Lietuvių Komitetas Pasaulinei Parodai susirinko paskutiniam posėdžiui, sausio 8 d., kad išklaustų valdybos ir komisijų pranešimus, padaryti reikalingus nutarimus ir išrinkti likvidacijos komisiją iš buvusių pareigūnų: pirm. A. Vakselio, vicepirm. kun. L. Jankaus ir ižd. Igno Gasiliūno, kuriems yra pavesta visus reikalus baigti galimai greitesniu laiku, bet ne vėliau kaip iki liepos 1 d. ir visą likusį turą suarchyvu perduoti JA V LB New Yorko Apygardai. Šios apygardos kontrolės komisija patikrins komiteto veiklą ir apie pasekmes padarys pranešimą.

Iš valdybos narių pranešimų išaiškėjo, kaip buvo dirbama ir kas buvo padaryta. D. Penikas padarė pranešimą finansų reikalu. Aukų gauta arti \$30,000 ir kad iš to dar yra pasilikę apie \$240.

Kun. L. Jankus savo pranešime sustojo prie lietuviško kryžiaus reikalų. Kryžiaus reikalai daugiausia pasitarimo parodoje dirbė kontraktoriai Klasčius ir agronomas Kelpša. A.S. Trečiokas priminė lietuviškos spaudos ir radijo didelį ir svarbią pagalbą Komitetui. Dėka informuotos lietuvių visuomenės, komiteto darbas buvo sekmingas ir Lietuvos laisvinimui naudingas. P. Wytenius perskaitęs gautą laišką iš Vatikano, kuriame dėkojama už jo darbą spaudoje, radijoje ir televizijoje, priminė, kad ne viską galėjo padaryti be Washingtono ir Valstybės Departamento sutikimo (matomai prisibijota, kad Amerikos lietuviai nenuieptų per toli). Elena Kulber, kuri jau 1939 m. veikė Lietuvos paviljone dabar prisiminęs savo 50 metų lietuvišką darbą, apgailestavo, kad Lietuva dar yra pargertųjų tarpe. E. Kulber būdama dailės sekcijos pirmininke labai daug dirbo ir nuveikė. Pirmininkas A. Vakselis, peržvelgęs Komiteto veiklą rado, jog senesnės kartos lietuvių daugiau prisidėjo savo darbais Komitete, o ypač aukomis, kad Komitetas galėtų tęsti savo išpareigojimus. Padėkojo visiems Komiteto nariams, pirmiau dirbusiems ir dabar esantiems, ir visiems kurie į šį susirinkimą negalėjo atvykti, o yra nemažai pasidarbavę.

Nors Lietuva kaip valstybė negalėjo turėti savo paviljono, bet lietuviškas kryžius ir Lietuvos vėliava parodoje buvo laikoma Lietuvos paviljonu ir net daugiau, nes kryžius yra paliekamas ir toliau toje vietoje stovėti, o ta vieta bus didžiuliam parke, didžiausiam pasaulyje mieste -- New Yorke.

Parodoje buvę kitų valstybių paviljonai kainavę milijonus dolerių, neturėjo tokio pripažinimo, kaip lietuviškas kryžius ir Lietuvos vėliava. Politinė reikšmė neįmanoma už pinigų nuopirkti. Gal dėl to ir vyriausybė rado reikalingu lietuvių prielaidyti, kad Sovietų Sąjunga per daug neerzinti.

Likvidacijos komisija patvirtins, kad lietuviškas kryžius būtų tinkamai prižiūrimas ir visi kiti reikalai tinkamai ir greitai už-

Vasario 19 d. Čiurlionio Ansamblio namuose Lietuvių Studentų Sąjunga suruošė Vasario 16 minėjimą. Tai buvo pirmas jų ruoštas toks minėjimas. Į minėjimą buvo kviečiama ir Clevelando visuomenė, Gailla, kad vyresnės kartos žmonių nedaug atsilankė. Pažinti jaunimą turėtų būti visiems įdomu. Savo atsilankymu vyresnieji pagerbia jų pastangas, padrąsina jaunimą dirbti su didesne energija Lietuvos labui. Šie metai yra Jaunimo Metai. Pagal jų programą šių metų Vasario 16-os vieši minėjimai turėtų būti pavestį jaunimui ruošti. Kadangi Clevelande jaunimas to

ALT S-gos Los Angeles skyriaus veikla

ALTS-gos Los Angeles skyriaus narių susirinkimas, įvykęs š.m. vasario 6 d. praėjo su pakelta nuotaika ir pažymėtinu draugiškumu.

Svarstant svarbiausiąjį dienotvarkės punktą -- skyriaus metinio plano papildymą ir patvirtinimą, iškilio ir politiniai bei ideologiniai klausimai sąjungos veikloje. Beveik visi dalyvavusieji pareiškė šiais klausimais savo nuomones, tačiau diskusijos buvo nebaigtos ir palikta ateinančiam susirinkimui, nes -- "visiems nariams svarbu žinoti kas mes esame ir ko siekiame", pareiškė vienas skyriaus veteranas.

Skyriaus veikimo planas, kuris bazuojasi veikiančiu sąjungos statutu ir visuotinių sąjungos suvažiavimų nutarimais buvo vienbalsiai patvirtintas.

Taip pat, dauguma susirinkusiųjų narių pareiškė savo nuomones dėl naujų jėgų traukimo į skyriaus veiklą. Daugiausiai pritarimo susilaukė pasiūlymas atseigti Korpl Neo-Lithuania Los Angeles skyrių.

Susirinkusiems buvo parodyta Vilties Draugijos išduotas skyriaus vardu pažymėjimas suteikiantis nario teises dešimčiai balsų.

Vilties Draugija yra lietuviškos spaudos leidėja, kuri leidžia ir Dirvą. Šis laikraštis auga ir tobulėja ir yra plačiai skaitomas Amerikos ir pasaulio lietuvių. Los Angeles apylinkėje Dirvos skaitytojų skaičius galėtų būti dvigubai, ar net trigubai didesnis. Skaitytojų skaičių pakelti reikia visų skyriaus narių talkos Dirvą platinant savo artimųjų ir kaimynų tarpe. Dirvą Los Angeles apylinkėje atstovauja Alfars Latvėnas.

Gretimame kambaryje laukė skyriaus ponij paruošta kava su užkandžiais. Prie kavos buvo tęsimi pokalbiai aktualiais klausimais. (JAV)

* PREZIDENTO ANTANO SMETONOS 22-jų metų mirimo sukaktis buvo paminėta ALTS-gos Los Angeles skyriaus š.m. vasario 6 d. šv. Mišiomis, šv. Kazimiero parapijos bažnyčioje ir susikaupimo minute, narių susirinkime Lietuvių tautiniuose namuose.

negavo padaryti, tai nors atskirai jaunimas suruošė tokį minėjimą.

Minėjimui praversti buvo pakviestas stud. V. Stankus. Atidarymo gražų žodį tarė LSS Clevelando Skyriaus pirmininkas R. Saikus. Po to sekė trys kalbėtojai. A. Rukšėnas, savo kalboje išskėlė lietuvių studento priklausomybę dviem bendruomenėm -- lietuvių ir amerikiečių. Tokia dviguba priklausomybė lietuvių studentą daro savo dvasioje turtinantis ir pranašesniu už kitus. R. Gulbinas palietė Lietuvos padėtį tarptautinės teisės požiūriu, o A. Garlauskas kalbėjo tema -- Kova už mūsų ateitį. Jis nurodė, kad jaunimas nepabūgtų eiti į karą, jei jis būtų pašauktas.

Kalbėtojų buvo iškelti tik pagrindiniai principai, kurie reikalingi platesnio išvystymo. Jūs išvysčius, gautys rimti rašiniai, kurie vertėtų spaudoje paskelbti. Kalbėtojų buvo duota tik 15-20 minučių laiko, todėl per tokį trumpą laiką negalima iš jų daugiau reikalauti. Pasirinktos temos įdomios ir tilko Vasario 16 d. minėjimui. Gerai savo mintis formulavo A. Garlauskas. Kaip žinome, jis rašo eilėraščius, yra įpratęs savo mintis reikšti lietuviškai.

Minėjimas buvo rimtai paruoštas ir darė gerą įspūdį. Minėjimas pradėtas Lietuvos himnu. Po kalbų J. Dunduras parodė filmą iš Lietuvos prezidento, A. Smetonos gyvenimo JAV. Po programos susirinkę buvo pavaikinti studentų pagamintais užkandžiais.

Į minėjimą atsilankė LSS Centro Valdybos pirmininkas K. Žygas, susirinkusiemis tardamas žodį Centro Valdybos vardu. A. Bagnys, senos kartos atstovas, sveikino jaunimą ir pranešė gerą žinią, kad Lietuvių Klubas paskyrė

Jaunimo Kongresui papildomai 100 dolerių, prie jau paskirto 100 dol. Pabaigai studentai padainavo gražių dainų, kuriom akordeonu pritarė E. Šilgalis.

Paminėjimas praėjo gražiai ir nuotaikingai. J.

PARDUODAMI NAMAI

Dviejų šeimų 5-5-4 arti E. 185 gt. Dideli kambariai. Viskas arti.

Vienos šeimos trijų miegamųjų, nebrangus, netoli Neff Rd.

12 šeimų apartamentas, beveik naujas. Geros pajamos.

Turime keturius naujus namus.

Norintieji pirkti ar parduoti prašome skambinti

EAST SHORE REALTY
Juozas Mikonis — Realtor
United Multiple Listing Service

780 E. 185 gt. IV 1-6900 arba vakarais KE 1-2190

HELP WANTED MALE

REIKALINGI
PAGELBININKAI
didelėje reklaminių spausdinių įmonėje (Silk Sreen printing).
SALES PROMOTIONS PRODUCTS INC.
6555 Carnegie Ave.
(Kieme)

ENGRAVER
EXPERIENCED TO ENGRAVE BAND INSTRUMENTS. FULL TIME EMPLOYMENT. PRESENTLY EAST SIDE MANUFACTURER WILL RELOCATE THIS SPRING IN EAST LAKE. INTERVIEWS 8:15 TO 4 PM. MONDAY THRU FRIDAY.
H. N. WHITE DIV.
5225 Superior Ave.
(21-23)

ELECTRICIANS
TOOL AND DIE MAKERS
PRECISION INSPECTORS
GENERAL ELECTRIC COMPANY
1734 IVANHOE RD.,
An Equal Opportunity Employer
(22-24)

DIEMAKER
VARIOUS CLASSIFICATIONS AND DIE REPAIR. ARE YOU LOOKING FOR A GOOD PLACE TO WORK? TRY US.

VARIETY STAMPING CORP.
12695 Elmwood (Off W. 117 St.)
(21-23)

NEW SHIPSTADS & JOHNSON ICE FOLLIES

CLEVELANDO ARENOJE
KOVO 1 — 13 D.
10 VAKARŲ.
Antradi, iki penktadi, 8 val. v.
Šeštadi, 9 v. v.
8 POPIETES
Šeštadi 1 ir 5 v. p. p.
Sekmad. 2 ir 6 v. p. p.
Vietos rezervuotos
\$2.50-\$3.00-\$3.50-\$4.00
Kitos vietos \$1.50
Šeštadi, tik 9 val. v.
Ložės ir pronienada — \$4.50
Vaikai iki 12 — 1/2 kainos rezervuotose vietose
Antradi., trečiadi., ketvirtadi. 8 v. v. ir šeštadi. 5 v. p. p.
SPECIALŲS ATPIGINTI SPEKIAKLIAI
1 v. p. p. ir šeštadi., kovo 5 biudžet \$2.50 ir \$1.00
KASA
CLEVELANDO ARENA
3717 EUCLID AVE.
(10 AM-8 PM kasdien, sekmad. 12-6)
RICHMAN'S
736 EUCLID AVE.
(ir užsakome kitose Richman krautuose)
Tel. 361-3700 užsakymams
Gailla, užsakant telef. specif. vietos negarantuojamos.

NEPAMIRŠKIT
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ

baigti su reikalinga apyskaita visuomenei.

A. S. Trečiokas
LKPP spaudos ir inf. kom.pirm.

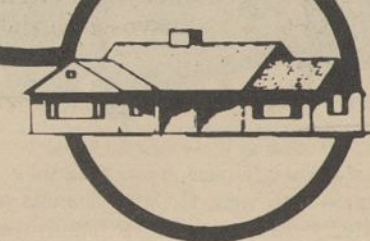
MALE HELP WANTED

EMPLOYEES-FACTORY WORKERS

Good starting pay experience not needed. Good working conditions. Steady work: Apply
MR. JANONIS — 201 — 933-7800

CRAFTTOOLS, INC.
1 INDUSTRIAL ROAD
WOODBRIDGE, N. J.
(17-23)

Naturally
SUPERIOR SAVINGS
SINCE 1909
13515 EUCLID AVE.
6712 SUPERIOR AVE.
CLEVELAND
HOME and REMODELING LOANS
INSURED SAVINGS

• **ALT S-gos** Clevelando skyrius metinio susirinkimo metu vasario 20 d. Jaunimo kongreso reikalams per V. Benokraitį paaugojo 10 dol. skyriaus vardu, o pavieniai nariai sudėjo 70 dol. aukų.

• **Solistė Aldona Stempužienė** vasario 21 d. išskrido į Chicago dalyvauti poeto Algimanto Mackaus minėjimo programoje.

• **County Auditor Ralph J. Perk** savo įstaigoje para-

gino tarnautojus parašais ir aukomis prisidėti prie lietuvių Jaunimo Peticijos Jungtinėms Tautoms.

RUOŠIAMASI M.K. ČIURLIONIO MINĖJIMUI

Mikalojaus Konstantino Čiurlionio minėjimas Clevelande įvyks kovo 19-20. Jo kūrinių reprodukcijų paroda bus atidaryta kovo 19 ir truks visą savaitę Čiurlionio Ansamblio namuose.

Iškilminga akademija ir M.K. Čiurlionio muzikos kūrinių koncertas įvyks kovo 20, sekmadienį, 3 val. 30 min. Naujosios parapijos salėje. Pagrindinė kalbėtoja -- Aldona Augustinavičienė, Koncerto programą išpildys: pianistas Andrius Kuprevičius, Petro Armono styginis kvartetas iš Chicago, Čiurlionio Ansamblis ir vysk. M. Valančiaus lituanistinės mokyklos ansamblis Auku-

ras, muzikui Alfonsui Mikulskiui diriguojant.

Juozas Stempužis pažadėjo skirti M.K. Čiurlionio garbei Tėvynės Garsų radio pusvalandį. (ek)

• **Patsy Cook** šoka Ships-tads & Johnson Ice Follies pastatyme "Kalėdos ant ledo". Ice Follies atvyksta į Clevelandą ir gastroliaus Arenoje nuo kovo 1 iki kovo 13 d.

Be Patsy Cook programoje dalyvauja visa eilė iškilių čiuožimo artistų, kaip Istvan Szenes ir kt. solo ir grupinio čiuožimo meistrai.

Bilietai po 4, 3.50, 3 ir 2.50 dol. Vaikai iki 12 metų galės naudotis bilietais už pusę kainos antradienį,

trečiadienį, ketvirtadienį ir šeštadienį 5 val. spektaklyje.

Bilietus galima jau užsisakyti ir paštu, siunčiant čekius ir gražintina voka Arena Box Office, 3717 Euclid Ave.

PREL. M. KRUPAVIČIAUS MINĖJIMAS

Liet. Krikšč. Demokr. Sąjungaį pageidaujant, ALT Clevelando skyrius perleids prel. Mykolo Krupavičiaus 80 metų amžiaus sukakties minėjimo rengimą LKDS Clevelando skyriaus sudarytam komitetui.

Minėjimas įvyks sekmadienį, kovo mėn. 27 d. Šv. Jurgio liet. parap. salėje.

Minėjimo tvarka: 10:30 val. Šv. Mišios Šv. Jurgio bažnyčioje. 12 val. Akademija - minėjimas, parap. salėje.

RELIGINIS KONCERTAS

Jaunimo Metų proga Lietuvių Studentų Sąjungos Clevelando skyrius kovo 12 d. 7 v. 30 min. vakare Šv. Jurgio bažnyčioje ruošia religinį koncertą. Menininkus pakvietė iš Kanados: kun. B. Jurkšas, J. Liustikaitė ir Stepa Kairį.

Šie menininkai su dideliu pasisekimu yra koncertavę Montrealyje, London, Ont. ir kt. Kanados miestuose. Kun. Jurkšas vadovauja Toronto Prisikėlimo parap. chorui ir yra iš jaunystės apdovanotas nepaprastu muzikalumu. Tvirtą muzikinį pagrindą gavo studijuodamas Italijoje ir Ispanijoje. Per 30 muzikinės veiklos metų jis yra vadovavęs aštuoniems chorams. Jo mėgiamiausias instrumentas --

SALAMANDER

KRAUTUVĖJE ŠIUO METU VYKSTA ŽIEMINIŲ IR DAUGELIO RŪŠŲ REGULIARIŲ BATŲ

IŠPARDAVIMAS

Išpardavimui išstatyta vyrų, moterų ir vaikų batai. Pasinaudokite proga ir įsigykite gerus batus prieinama kaina.

SALAMANDER krautuvės Clevelande
adresas: 2546 Lorain Ave. Tel. 241-6788.

vargonai, Religinei muzikai jis skiria didžiausią dėmesį. Jis ne tik pats ją giliai supranta, bet sugaba efektingai perduoti ir klausytojams.

JANINA LIUSTIKAITĖ dainavimo studijas pradėjo Lietuvoje, Vokietijoje ir Anglijoje sėkmingai tęsė studijas toliau. Dainavimo pasitobulinimui 1955 m. nuvyko Italijon. Dainininkė koncertavo Europoje tiek lietuvių, tiek ir svetimtaučių tarpe. Su simfoniniu orkestru dainavo Londone Albert Hall ir televizijoje. Taip pat yra dainavusi per vokiečių ir Vatikano radiją.

1958 Chicago Lietuvių Operos kviečiama atvykti į Ameriką ir dainavo Margaritos rolę Faust operoje. Savo koncertais bei rečitaliais ji yra aplankiusi daugelį JAV ir Kanados liet. kolonijų.

STEPAS KAIRYS pradėjo smuikuoti 12-kos metų amžiaus, mokytojo Paketurio vadovybėje. Dalyvavo Rygiškių Jono Gimnazijos orkestre. Vėliau smuiką studijavo pas prof. Iz. Vostiliūną. Labai pasižymėjo Tėvų Jėzuitų Gimnazijos ir Vytauto Didžiojo Universiteto studentų

skautų muzikinėje veikloje. Grojo V. Kudirkos simfoniniame orkestre. Išseivijoje reikškėsi ir tesusėbe efektingai perduoti ir klausytojams.

Šiame koncerte menininkai išpildys J. S. Bacho, W. A. Mozarto, G. F. Handelio, J. Dambrausko ir kt. kūrinius.

• **Sąžiningiausių patarnavimą** visais draudimo reikalais, gausite paskambinę patyrusiam draudimo atstovui V. Giedraičiui tel. 944-6835.

• **REIKALINGI PARDAVĖJAI**, prityrę ir pasiruošę tuoj stoti darban. Geras pradinis atlyginimas, visi priedai ir draudimai, 3 sav. apmokamos atostogos pirmaisiais metais. Kalbos mokėjimas nesudaro sunkumų. Skambinti HE 1-0200 Ex. 247 Mrs. Hutt for interview. (22-23)

Amerikos Lietuvių Piliečių Klubas

praneša kad š. m. vasario mėn. 26 d. Lietuvių Klubo apatinėje salėje atidaroma Lietuvių Piliečių Klubas VALGYKLA.

Penktadieniais žuvis, blynai, bulvinės dešros ir kitokie patiekalai nuo 12 val. iki 9 val. vak.

Šeštadieniais ir sekmadieniais įvairių patiekalų pietūs nuo 2 val. iki 6 val. vak.

Valgyklos šeimininke pakviesta visiems gerai žinoma, prityrusi virėja p. I. Navickienė.

Toje pačioje salėje veiks atskiras baras, patarnavimas prie staliukų. Švelni muzika. Įvairūs pasilinksminimai.

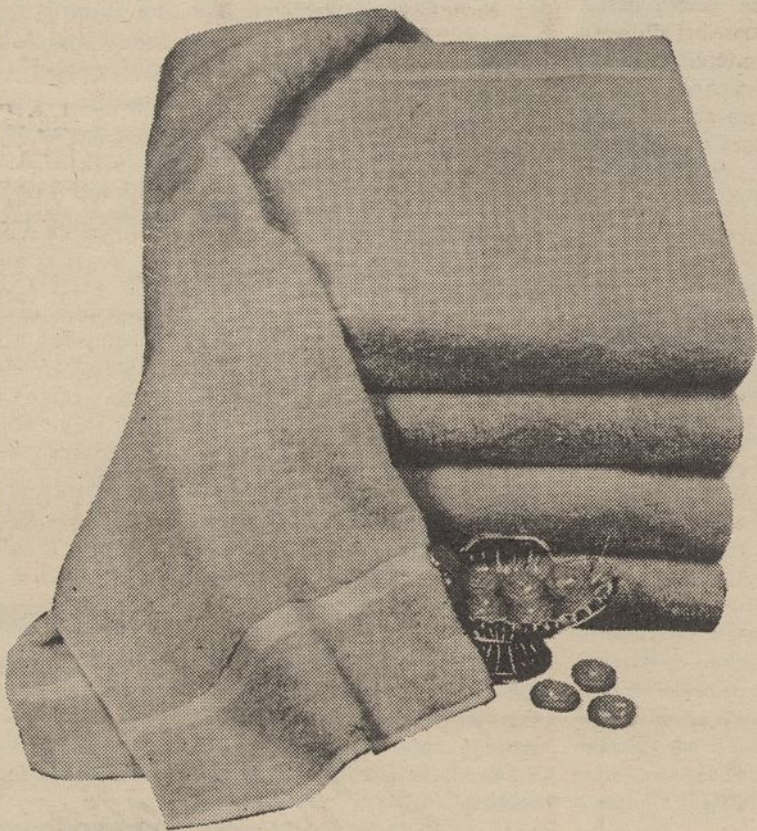
Šį šeštadienį, atidarymo dieną, pasibaigus pietų laikui, 7 val. vak. bus vykdoma įvairi programa.

Būtų malonu pamatyti Jus su Jūsų svečiais valgyklos atidaryme bei programoje.

KLUBO DIREKCIJA

APLANKYKIT MAY'S PENKTADIENIAIS IR ŠEŠTADIENIAIS: MIESTE 9:30 IKI 5:45; PENKI SKYRIAI 9:30 IKI 9:30
DUODAME IR IŠKEIČIAME EAGLE STAMPS

the **MAY** co.
ALL 6 STORES
INCL. GREAT NORTHERN, N. OLMSTED

**SURETY DELUXE MEDVILNĖS
ATPIGINTI RANKŠLUOSČIAI**

Vonios 24x48 reg. 1.99

1.69

Rankšluosčiai 16x28 kainavę 1.39, dabar1.19
Rankšluosčiai 13x13 kainavę 59 c., dabar tik49 c.
Surety 100% medvilnės rankšluosčiai tokie švelnūs ir malonūs paliesti, be to, spalvos pritaikytos visokioms kamb. dekoracijoms. Juos matysite baltos, antikinės auksos, verdian žalios, ledo ružavos, dangaus mėlynos, bristol mėlynos, citrininės, siamiškai ružavos, žalsvos, melsvos, rusvos ir lilijavos spalvos.

**SURETY MEDVILNĖS IR DIRBT.
ŠILKO DAMASKO
KOMPLEKTAI**

PASIRINKIMAS 3 DYDŽIŲ UŽ TĄ PAČIĄ KAINĄ!

60x84" pailgos — 8 servetėlės
60x84" ovalinės — 8 servetėlės
68" apvalios — 6 servetėlės
54x72" — 6 servetėlės5.00
60x100" — pailgos ar ovalinės, 12 servet.7.00
Iš aukštos kokybės medvilnės ar dirbt. šilko siūlų, prancūziškomis siūlėmis, Chrizantėnų audinys, pasirenkant baltą, ružavą, auksinę, aqua spalvas. Puošnus įpakavimas, įvyniojant celofane įteikimui kaip dovaną.

6.00 komplektas

Domestics, May's Fourth Floor Downtown. All Five Branches

UŽSAKYKITE PASTU AR TELEFONU CH 1-3070 KASDIEN, IŠSKYRUS SEKMADIENIUS

